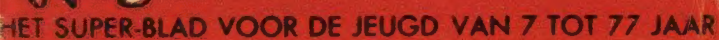
12-3-63

N°11

10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE



hansje en mylady

66

NA DE WINTER

IN HET GULDEN ANKER

DAT was geen kwakkelwintertje, hé vrienden ? Later zullen wij aan onze kinderen vertellen, dat in de winter 1963 de sneeuw meters hoog lag en dat het kwik kilometers onder het nulpunt daalde...

Maar jij, Pieter, zal jij ook vertellen dat op de dag toen je moeder je vroeg zand op het trottoir te strooien, je deed alsof je doof was ?

En jij, Kees, zal je vertellen : « Ik had het zo lekker warm, want wij hadden kolen genoeg. Maar boven ons, op de derde verdieping, was er een oude dame die koude leed, want zij had geen kolen, maar het kon me geen snars schelen ? »

En jij, Dientje, zal je vertellen dat je erg boos was telkens je de neus moest buiten steken ?

Pieter, Kees en Dientje zijn geen egoïsten zoals je thans misschien veronderstelt. Neen, ze zijn net zoals jij en ik. Ze lezen een artikel over kinderen die honger lijden, ze zien op de televisie het tragisch beeld van een aardbeving in Iran of ergens in Zuid-Amerika en ze krijgen de tranen in de ogen. Ze zeggen : « We zouden voor die arme mensen iets willen doen ! » Maar dat is onmogelijk want Zuid-Amerika, China, India... Och, het is toch zo ver !... »

Vlakbij is er ook nood en is er ook leed. Daar moet je helpen, het is je plicht ! Begin er nog vandaag mee !

Kuifje

PEPER EN ZOUT



ONZE vriend Dino Attanasio heeft zijn kleine Italiaanse wagen van de hand gedaan en een grote Amerikaanse slee gekocht. Waarom ? Omdat het windscherm van de Italiaanse wagen te klein werd om z'n vele mascotjes in schuimrubber aan op te hangen. Je kent ze wel, Ton, Tinneke, Felix, Spaghetti en Prosjoetto !

★

Moest Albert Weinberg niet tekenen, dan zou hij ganse dagen tuinieren ! Iedere morgen al zeer vroeg kan je hem in zijn tuin aantreffen om te spitten, te wieden, enz... enz... Dit belet echter niet dat hij zeer ernstig werkt aan een nieuw avontuur van Dan Cooper, dat begint in KUIFJE nr 14. De titel ? **De Drie kosmonauten.** Dat belooft, jongens !

★

Wil je nou eens echt weten wat men verstaat door « American way of life », schaf je dan Deel II van de Aardrijkskunde van Amerika aan, album dat werd uitgegeven door de Kuifje's Bon.

★

L. en F. Funcken hebben drie trouwe vrienden, nl. de charmante cockers Drake, Jingo en Joker. De tekenaars bezitten verder twee rijstvogeltjes en twee hamsters. Telkens er weer een tekenplaat klaar is, krijgen de honden, de rijstvogeltjes en de hamsters wat lekkers !

A. Babbelkous

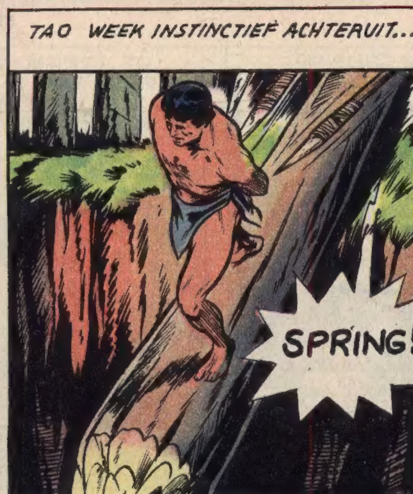


TOENGA en de Vuurgod

DOOR E. AIDANS

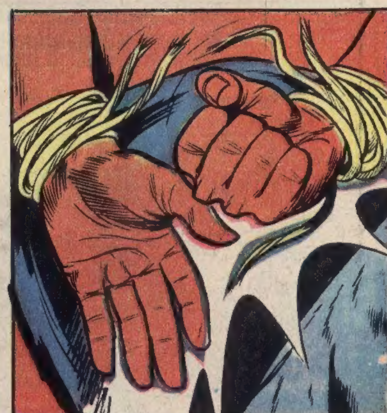
De Vuurmannen hebben Tao tot een vreselijke marteling veroordeeld. Toenga zal daarbij moeten toekijken.

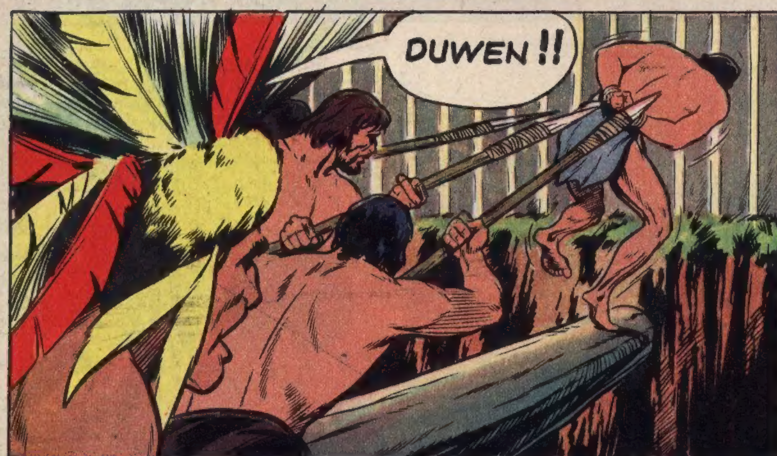


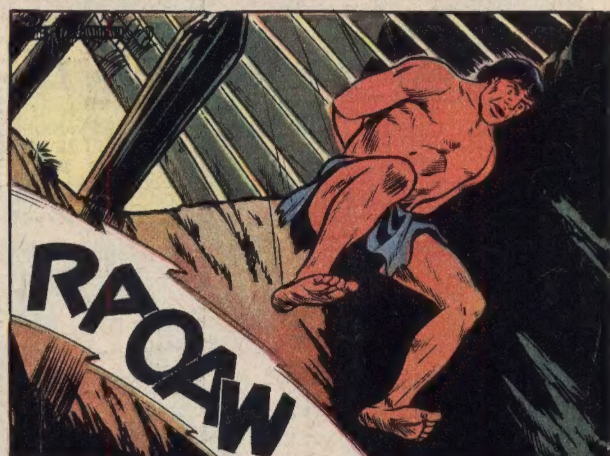


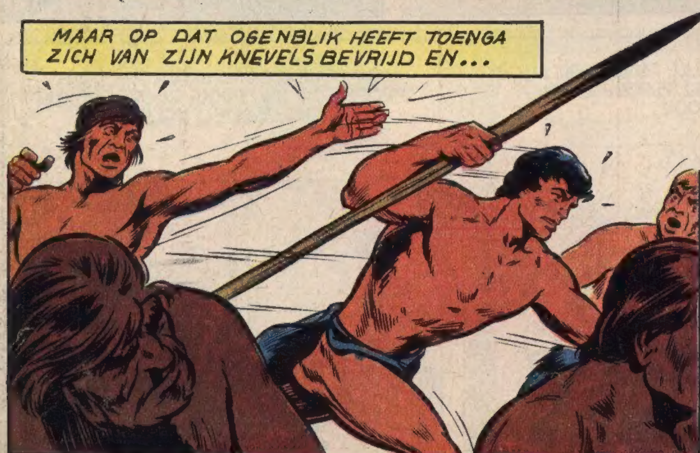










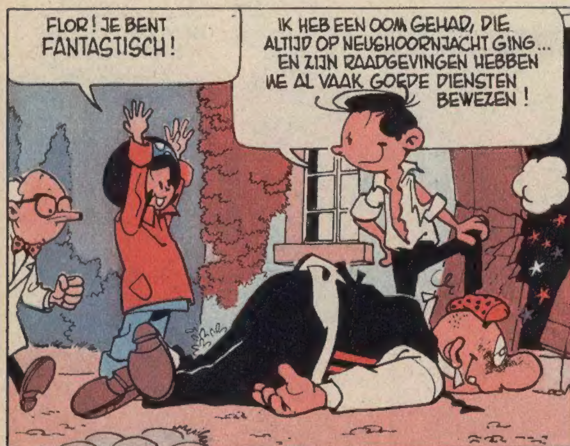




(vervolg blz. 9)

FLOR en TO

Flor heeft kans gezien uit de put te ontsnappen. Hij heeft Herma























OSJE

EN HET GEHEIM VAN PROF. NEMO



die er hem opnieuw wilde inhangen, knock-out geslagen.





















WORDT VOORTGEZET



het teken van

De man, die Drumond en Rik Ringers heeft trachten te vermoorden, is

























Rik Ringers

DOOR TIBET

DECORS : MITTEÏ
TEKST : A. DUCHATEAU

...en van de gebroeders Bieshaven. Maar is het Anton of Bertrand?



















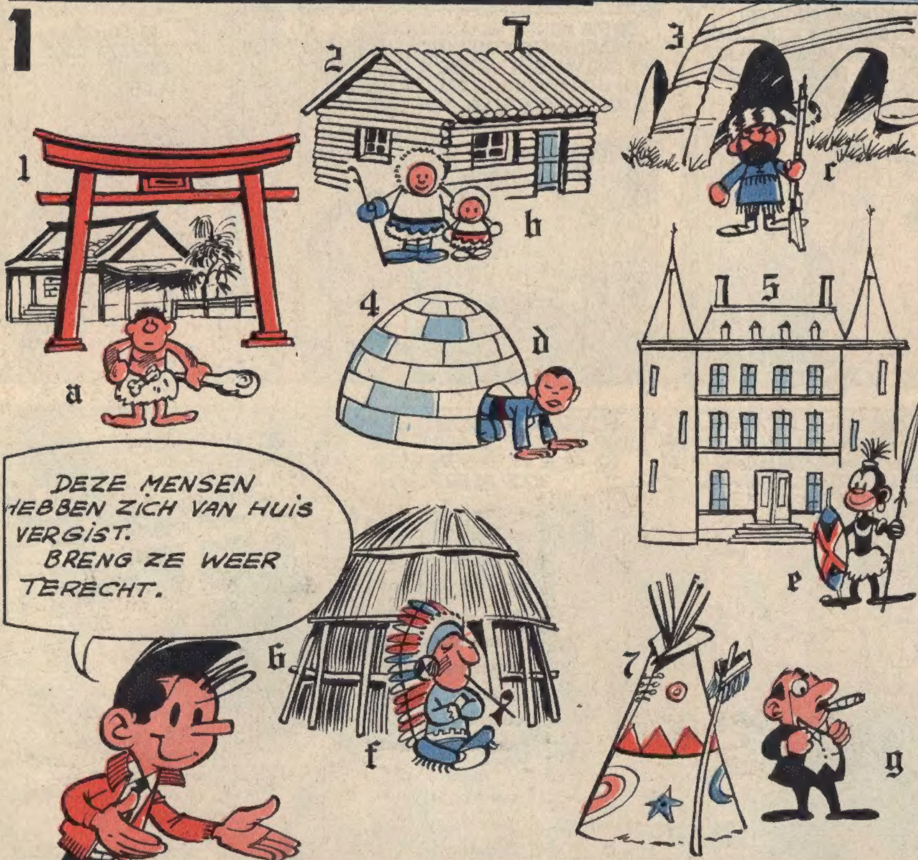




WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

WAAR WOON JE?



2

HIER ZIE JE NEPO, BOBKE EN MIJZELF IN A VOOR HET RAAM ZITTEN. IN B ZIE JE DEZELFDE PERSONEN, MAAR VAN ACHTEREN GEZIEN. IN DE TWEEDE TEKENING ZIT EEN FOUT. KUN JE ZIEN WELKE?



3

AAN MIJN LINKERHAND ZIE JE ZEVEN PERSONEN. AAN MIJN RECHTERHAND EEN STRAAT MET ZEVEN HUIZEN. WIE WOONT IN WELK HUIS?

1) HUIS VAN DE NOTARIS. 2) GEMEENTEHUIS. 3) GARAGE. 4) KLEERMAKERSWINKEL. 5) KOLENHANDEL. 6) SLAGERSWINKEL. 7) BOERDERIJ

A. B. C. D. E. F. G.

ZIE VOOR DE OPLOSSINGEN BLZ. 45



TOENGA en de Vuurgod

DOOR E. AIDANS

(Vervolg van blz 3)

















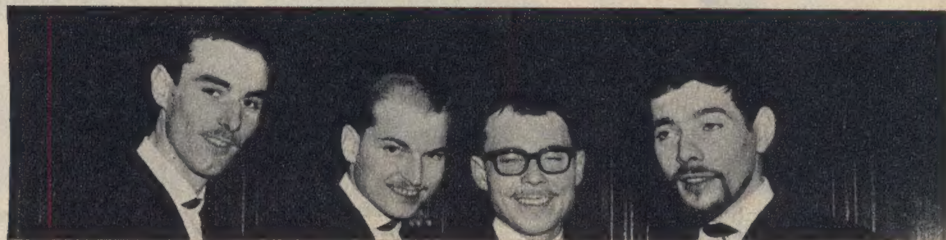




WORDT VOORTGEZET

KUIFJE VOOR TIENERS

Met THE COUSINS een avondje uit



Chin Chin « Cousins » !



Beste groeten aan alle lezers van Kuifje
The Cousins
André Adrien Jean Guy

THE COUSINS zijn vier sympathieke jongelui, die je best een hele avond kunnen amuseren. Ze speelden in een club op de Grote Markt te Brussel, maar op een avond kwam daar toevallig de directeur van de platenmaatschappij « Palette » een bezoekje brengen en vond de vier zo goed, dat hij ze direct vroeg een plaatje te komen maken. En daar ging dan het eerste 45-toeren plaatje met « Kili Watch » en « Fuego ». Het werd heel gauw beroemd en « The Cousins » natuurlijk ook.

WIJ zijn eens naar ze toegegaan en hebben voor jullie een paar vragen gesteld. En hier zie je dan wat ze ons verteld hebben.

André geeft literatuurlessen en speelt in de band de gitaarsolo's. Een heleboel kranten hebben verteld, dat hij als hobby miniatuur-auto's verzamelt, maar hij heeft gezegd, dat dat niet waar is. Hij doet in zijn vrije tijd niets liever, dan knutselen en « Kuifje » lezen.

Guy heeft aan het gymnasium gestudeerd. Hij speelt gitaar en is de solist van het groepje. Hij is de schrik van alle geluidstechnici, want hij heeft een heel zware stem, waar de microfoon gauw te zwak voor is. Gelukkig is hijzelf geluidstechnicus (uit liefhebberij) en hij heeft ook de hele geluidsinstallatie van « The Cousins » gemaakt. Hij heeft een soort doos, waarop wel honderd knoppen en knopjes zitten en daarmee kan hij ieder geluid van de band regelen. Hij kan ook echogeluiden maken, waardoor de muziek van heel ver weg lijkt te komen en in golven op je toestroomt.

Adrien is technicus en mecanograaf. Hij is de drummer van de band. Zegt nooit veel en zingt niet, maar hij is een groot liefhebber van Jazz en heeft een verzameling platen waar je het water van in de mond krijgt.

Jean is decorateur en reclameschilder. Hij speelt de basgitaar. Hij is dol op auto-races en ook is hij altijd met Guy aan het bomen over de « High Fidelity ». Maar daar zullen ze het wel nooit over eens worden en daarom veranderen ze allebei steeds weer wat aan de geluidsinstallatie !

En hun sukses hebben ze te danken aan het feit, dat ze iedere dag vijf uur werken.



« The Cousins » aan het werk.





IS ZIJ DE REVELATIE VAN HET FRANSE CHANSON 62-63 ?

FRANÇOISE HARDY

Zij is negentien jaar en zij heeft bewezen dat men niet wild hoeft te huilen en zijn lichaam in knopen moet slaan om bij de jeugd veel succes te hebben. Zij zingt haar liedjes doodgewoon, heel haar houding is natuurlijk, innemend en beschaafd. Het is daarom dat wij naar haar zijn toegegaan om met haar een praatje te maken.

Interview met Françoise Hardy :

— *Indien wij ons niet vergissen ben je niet gebrand op interviews ?*

— Dat hangt van de vragen af. Wanneer men me domme vragen stelt, zoals bv. « Wat denk je van het succes ? » dan antwoord ik maar liever niet ! Maar voor het overige kan ik met de interviewers best opschieten.

— *Ben je steeds akkoord met hetgeen de reporters over je schrijven ?*

— Ja, over het algemeen is het de waarheid, maar je weet net zo goed als ik dat de reporters er zeer graag wat bij fantaseren.

— *Op te treden voor de jeugd en bekend te worden is niet moeilijk, maar jarenlang op de planken te blijven, dat is wel een andere zaak. Mag ik je mening hierover kennen ?*

— Het is inderdaad zeer moeilijk gedurende lange tijd, laten wij zeggen vijf of tien jaar, werkelijk een vedette te blijven.

— *Je hebt een long-playing gemaakt. Wat volgt er nu ?*

— Ik begin nu met een 45-toeren plaatje. Het zal einde van de maand mei uitkomen. Wanneer een plaat klaar is, dan vind ik telkens een heleboel dingen die beter hadden kunnen zijn en dan neem ik me voor dat de volgende absoluut feilloos zal zijn. De begeleiding van mijn liedjes, tot nog toe zeer eenvoudig, zal de volgende keer beter zijn.

— *Heb je nog tijd om chansons te schrijven ?*

— Neen, zoveel tijd heb ik niet meer. Wanneer ik er echter een schrijf, is het meestal wel goed. Wanneer ik vroeger 36 liedjes schreef, dan waren er slechts twee goede bij ! Thans schrijf ik veel minder, maar ik denk dat wat ik schrijf beter is.

— *Je naam werd bekend door één enkele plaat. Dat is wel een tikkeltje gevaarlijk. Je mist de nodige ervaring of niet ?*

— Je hebt gelijk ! Een plaat maken of op de planken verschijnen is lang niet hetzelfde ! Ik heb een vreselijke plankenkoorts ! Ik durf me haast niet te bewegen.

— *Voelt Françoise Hardy-de-vedette zich vrijer dan Françoise Hardy-het-schoolmeisje ?*

— Neen, helemaal niet ! Ik heb zeer weinig vrije tijd. Toen ik nog naar school ging wou ik liedjes schrijven en liedjes zingen. Nu is het zo ver !

— *Ben je gelukkig ?*

— Dat is een zeer moeilijke vraag. Ik denk dat niemand absoluut gelukkig is. Ik ben gelukkig wanneer een plaat in de smaak valt. Ik ben gelukkig dat ik chansons heb kunnen maken omdat ik daarvan steeds heb gedroomd, maar natuurlijk blijft er de onzekerheid en de onrust voor de toekomst.

— *Ben je pretentieus ?*

— Dat weet ik niet. Men zegt het wel eens omdat ik niet altijd lust heb vriendelijk te zijn. Sommige mensen zouden het pas goed vinden wanneer men voor ze op de knieën ging zitten. Indien men dat niet doet, dan spreken zij kwaad over je !

— *Zullen de jongelui je na dit interview beter kennen ?*

— Misschien. Het is zeer moeilijk iemand werkelijk door en door te kennen.

— *Was het naar je mening een goed interview ?*

— Het was niet onaangenaam.

Op band opgenomen door André T.

Ik heb in enkele magazines gesnuffeld en ziehier wat ik daarin heb opgepikt over Françoise :
Het dessert dat ze 't liefst eet : pannekoeken met jam ;
Klassieke muziek : Beethoven en de opera's van Verdi;
Stokpaardje : tekenen ;
Ze houdt van griezelfilms !

Voor alle lezers van Kuifje zeer hartelijk
F. Hardy

EEN RECLAME PERIKEL

SCENARIO : J. ACAR
TEKENINGEN : C. DELGADO

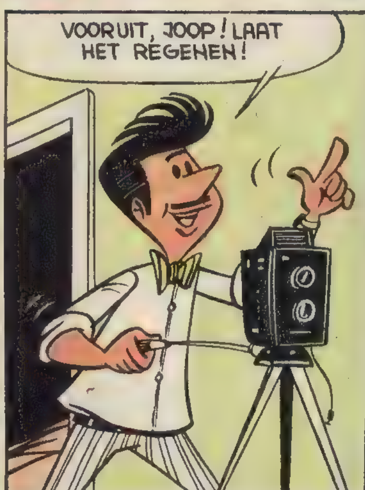


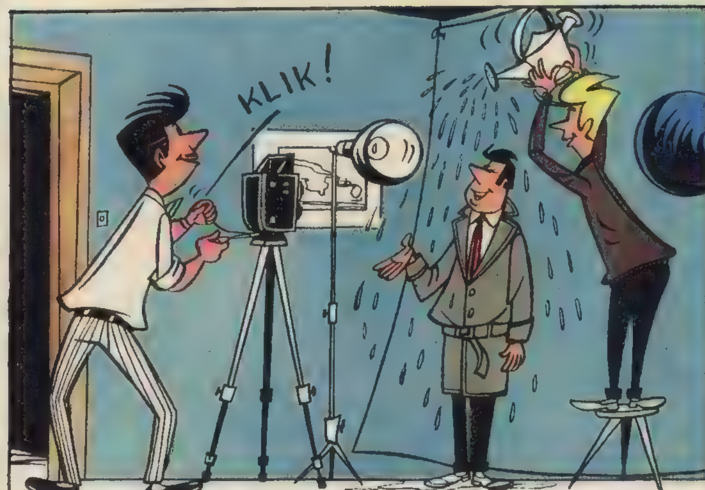








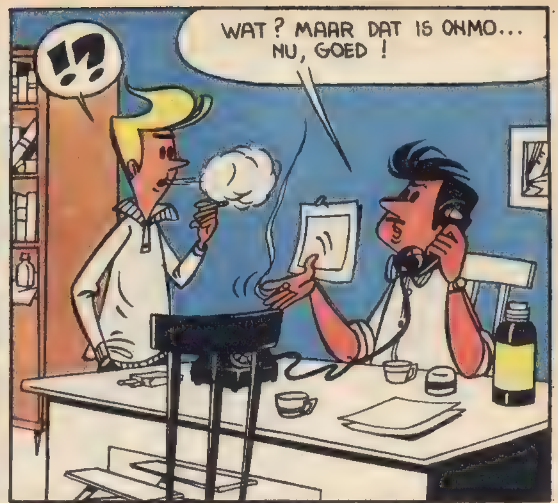









HALLO! STUDIO KALIE? HIER JANUS VAN HET RECLAMEBUREAU KIF-FERBOEM! IK ZOU EEN AFSPRAAK WILLEN VOOR MORGENMIDDAG! HET GAAT OVER...


!?
WAT? MAAR DAT IS ONMO... NU, GOED!


WAT IS ER AAN DE HAND?
MAAK JE TESTAMENT EN SLUIT EEN LEVENSVERZEKERING AF! WE MOETEN DE GEVAARLIJKSTE FOTO VAN ONS LEVEN MA-KEN! MORGEN KOMT AMADEUS LARIE-KOEK HIERHEEN!


DE BEUL VAN SACRAMENTO? DE WORSTELKAMPIOEN VAN DE T.V.?
IN HOOGSTEIGEN PERSOON, KEREL!


DE VOLGENDE DAG STOND HET VOLTALLIG TEAM VAN DE FOTOSTUDIO KLAAR OM ZIJN LEVEN VOOR DE RE-CLAME OP TE OFFEREN...
IK MOET BEKENNEN DAT IK ME NIET GERUST VOEL!
IK HOORDE VERTELLEN DAT NIEMAND NOG TEGEN HEM DURFT TE VECHTEN!
MOOI VOORUIT-ZICHT!


DRiiiNNG
STUDIO KALIE

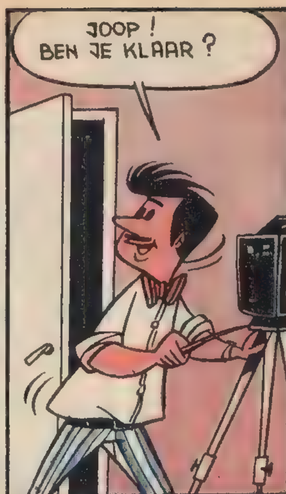

DAG, MIJNHEER LARIEKOEK! WE VINDEN HET ECHT LEUK KENNIS MET JE TE MOGEN MAKEN! KOM BINNEN!
ONZE GROTE WORSTEL-KAMPIOEN ZIET ER STRA-LEND UIT!


JE KAN JE IN DIT KAMERTJE OMKLEDEN!
GRRR!


WE MAKEN DUS EEN OPNAME VAN LARIEKOEK TER-WIJL HIJ NIEUWE KRACHTEN VERGAART NA EEN ZWARE STRIJD! HET PUBLIEK MOET ZICH INBEELDEN DAT IEDEREEN DIE DEEGWAREN MIKWA EET, ZO STERK WORDT ALS EEN OEROS!
ACH LOOP!


IK BEN KLAAR!
2


IK WAARSCHUW JE DAT IK HAAST HEB! IK BETWIST EEN WEDSTRIJD VANAVOND EN WIL GRAAG EERST WAT OEFENEN!


JOOP! BEN JE KLAAR?


HIER BEN IK AL!
WAT EEN BEROERDE BAAN!

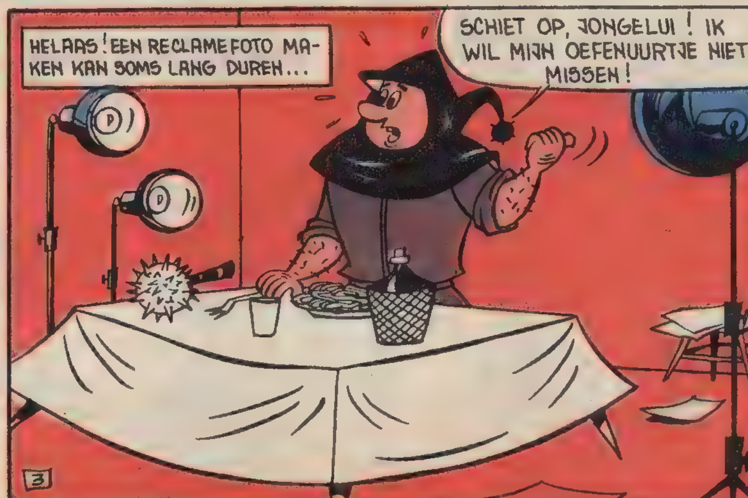

JE ZAL SMULLEN...
RAAAA!


NEEM DAT BORD VOOR MIJN NEUS WEG OF IK MAAK ME BOOS!
LUST JE SOMS GEEN MACARONI?


DAT BEZORGT ME NETELKOORTS!


EEN KLEINE INSPANNING! WE ZIJN ZO KLAAR! BRENG DE VORK AAN JE MOND EN DOE NET ALSOF JE DOL OP MACARONI WAS!
BAHHHH!


EEN TWEEDUIZEND OP DE ACHTERGROND! EN ZORG VOOR TEGENBELICHTING!


HELAAS! EEN RECLAMEFOTO MAKEN KAN SOMS LANG DUREN...
SCHIET OP, JONGELUI! IK WIL MIJN OEFENUURTJE NIET MISSEN!
3



















* DENK VOORAL NIET DAT DIT EEN FLAUWE GRAP IS! ZULKE DINGEN KUNNEN HEUS GEBEUREN...

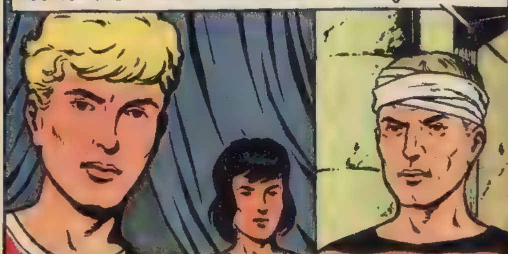


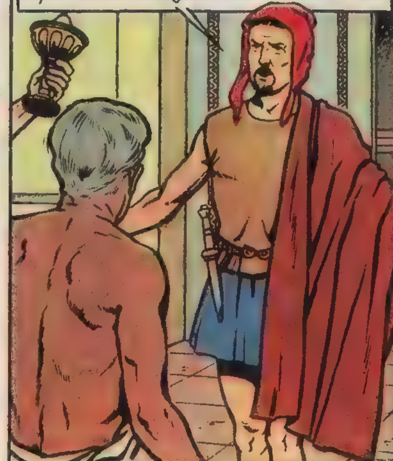


ALEX en DE VERLOREN



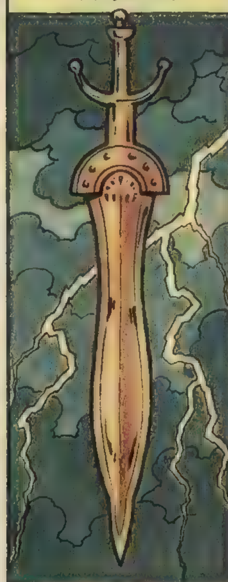




















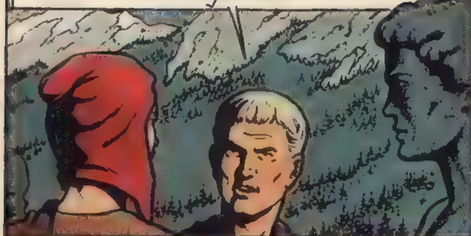
33

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

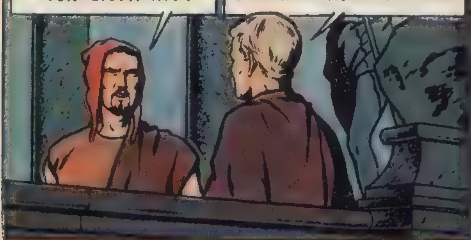


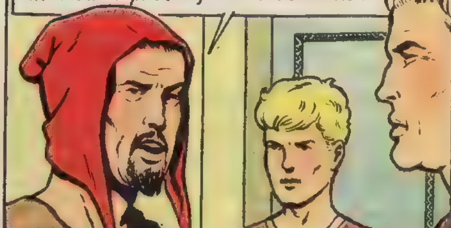
Plotseling is generaal Horatius wakker geschrokken en hij is woedend omdat iemand hem dreigend de punt van een zwaard op de borst gericht heeft.











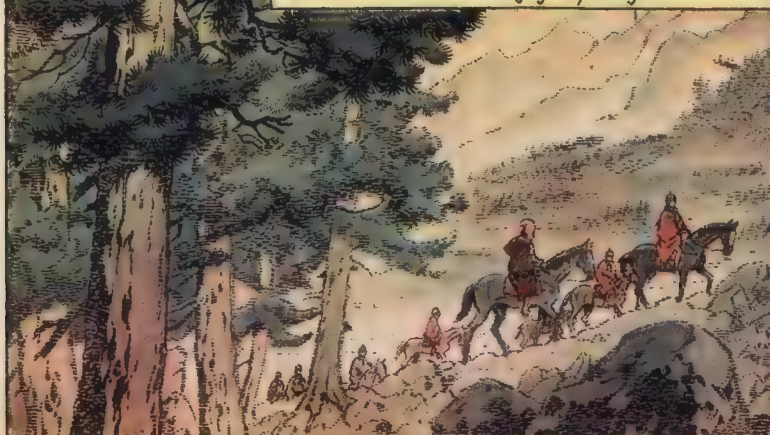












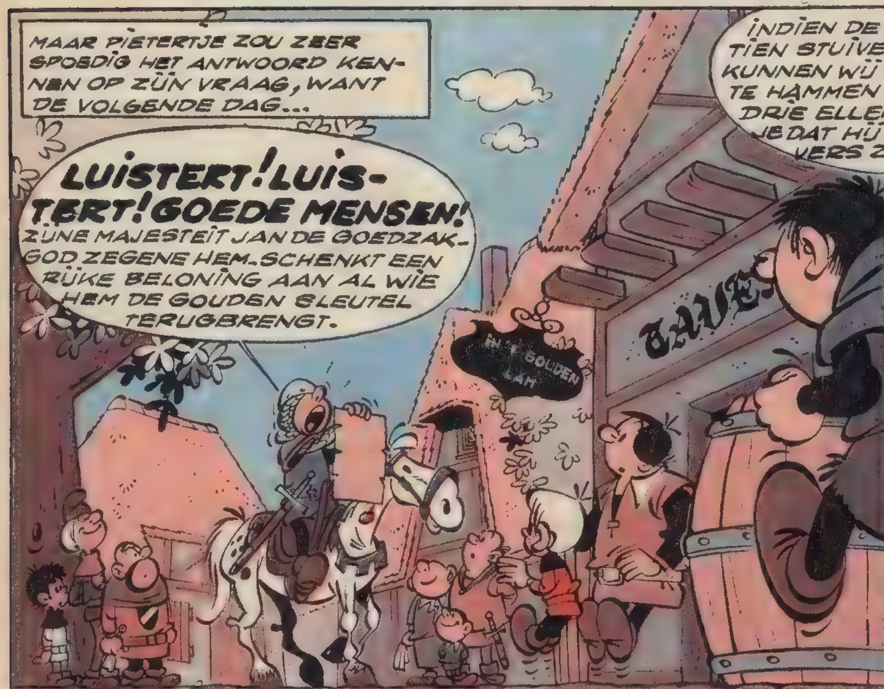


WORDT VOORTGEZET


DE GOU

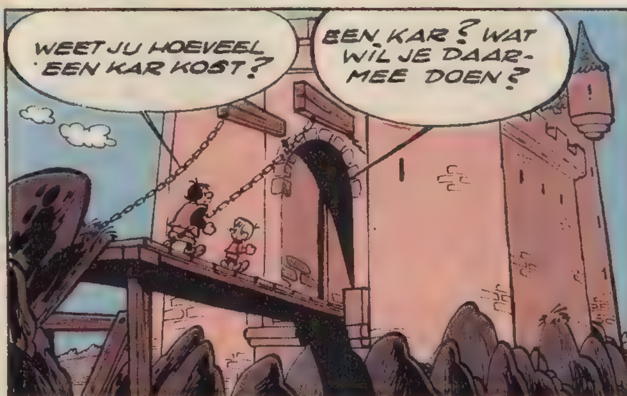

ZIJN ZE WEG?
WIE ZIJN DIE KERELS?
ZE SPELEN VALS!


HET WAS ZWARTE BERT MET ZIJN BENDE NIETSNUTTEN! ZE VERBLIJVEN REEDS GERUIME TIJD IN DE STREEK!
WAAROM HEBBEN ZIJ ONS AANGEVALLEN? WIJ HEBBEN TOCH GEEN GELD ... IK SNAP ER NIETS VAN!


MAAR PIETERTJE ZOU ZEER SPOEDIG HET ANTWOORD KENNEN OP ZIJN VRAAG, WANT DE VOLGENDE DAG...
LUISTERT! LUISTERT! GOEDE MENSEN! ZIJNE MAJESTEIT JAN DE GOEDZAK, GOD ZEGENE HEM, SCHENKT EEN RIJKE BELONING AAN AL WIE HEM DE GOUDEN SLEUTEL TERUGBRENGT.
INDIEN DE KONING ONS TIEN STUIVERS GEEFT, DAN KUNNEN WIJ TIEN GEROOKTE HAMMEN KOPEN EN DRIE ELLEN WORST. DENK JE DAT HIJ ONS TIEN STUIVERS ZAL GEVEN?


DAT WEET IK NIET! IK WEET NIET EENS OF WIJ WEL DE SLEUTEL HEBBEN DIE HIJ ZOEKT!

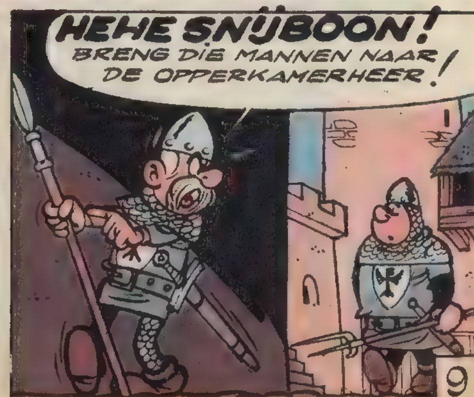

INDIEN HIJ ONS TWINTIG STUIVERS GEEFT, DAN KUNNEN WIJ TWINTIG GEROOKTE HAMMEN KOPEN EN ZES ELLEN WORST. MAAR HIJ GEEFT ONS MISSCHIEN DERTIG STUIVERS OF MEER


WEET JIJ HOEVEEL EEN KAR KOST?
EEN KAR? WAT WIL JE DAARMEE DOEN?


WEL, OM DE DRIEHONDERD GEROOKTE HAMMEN EN DE NEGENTIG ELLEN WORST TE TRANSPORTEREN DIE WE ZULLEN KOPEN INDIEN DE KONING...


STOP! WAT WILLEN JULLIE?


WIJ WILLEN MET DE KONING SPREKEN! GA HEM ZEGGEN DAT WIJ DE SLEUTEL HEBBEN!

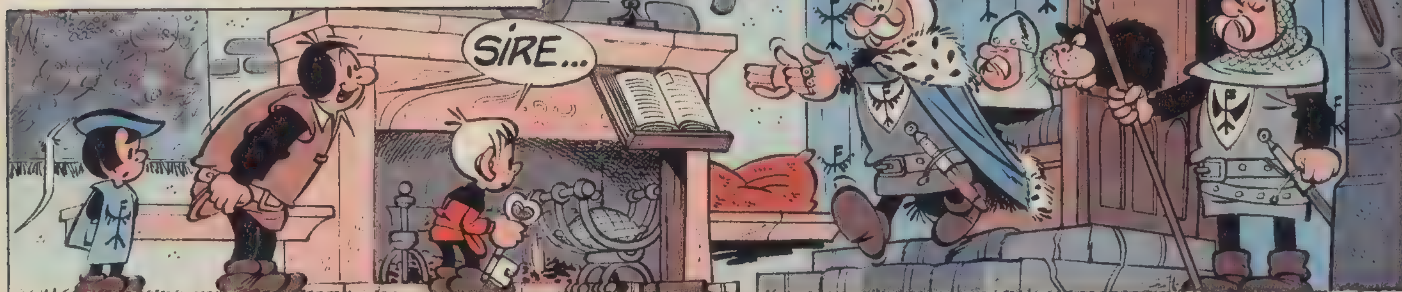

HEHE SNIJBOON! BRENG DIE MANNEN NAAR DE OPPERKAMERHEER!
9

DEN SLEUTEL

TEKENINGEN: HUGO TEKST: CAR.



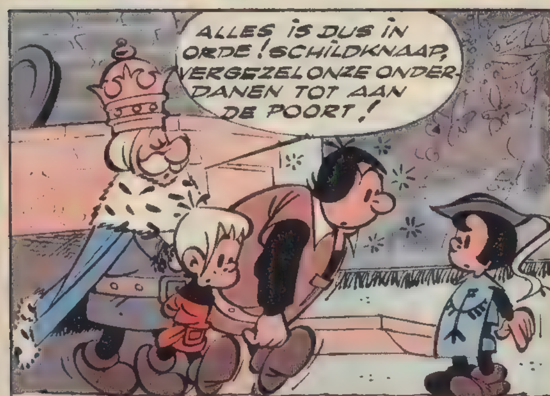










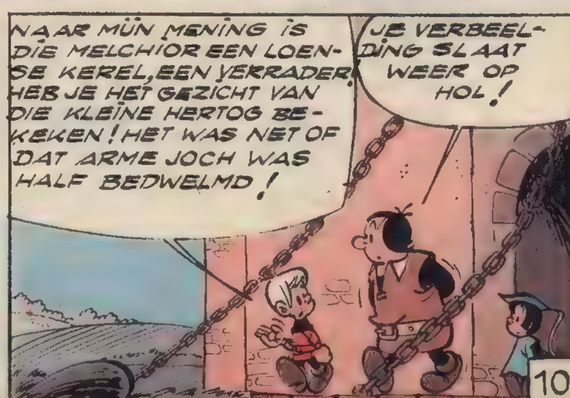












WORDT VOORTGEZET

DE ROODZWART GESTREEPTE TRUI

EEN VERHAAL VAN P. STEP
ILLUSTRATIE : COLSOULLE

Nu ze een goal gemaakt hadden, dachten die van Cardiff natuurlijk, dat ze ons in konden maken, onze moraal ondermijnen, ons op de knieën zouden krijgen. Je kon aan hun gezichten zien, dat ze zeker waren van de overwinning. Ze maakten zich klaar om ons de genadeslag te geven.

Ze kwamen als een blauwe linie op ons af om ons te vermorzelen en wij, arme roodzwart-truien, zagen eruit alsof we het niet lang meer zouden maken. Onze vrienden op de tribunes zwegen. Ze dachten natuurlijk dat we zouden verliezen. Het hele college zou vanavond in rouw zijn, terwijl die van Cardiff vreselijk zouden opscheppen !

DIT was voor mij de laatste wedstrijd. Daarom had ik zo graag gewild, dat het een overwinning voor ons was geworden. Ik zag dat onze ploeg het op begon te geven, als een bokser, die toegeeft aan moeheid of niet meer opstaat na een harde klap en op die manier een makkelijke prooi wordt voor zijn tegenstander.
Zou het deze keer ook met ons zo aflopen ? In onze ploeg waren we niet zomaar clubgenoten, maar echte vrienden en het leek mij toe, dat er van die vriendschap, als we deze keer zouden verliezen, alleen maar wat resten over zou blijven.
En toen had ik ineens de bal in handen. Boris kwam rechts naar me toe lopen. Ik kon hem nog net het leder toespelen, toen ik door een grote hand bij mijn ceintuur gegrepen werd en op de grond gegooid. Maar voor ik met mijn gezicht in het gras terecht kwam, zag ik dat Boris kans had gezien de bal aan Jerry door te geven en toen ik weer op mijn benen stond, bemerkte ik dat Paul de bal had en er vastberaden mee op het vijandelijke doel toerende; hij ontweek twee tegenstanders, werd pootje gehaakt en gaf vlug de bal door aan Mulligan, die een schijnbeweging maakte en hem aan Boris toespeelde, die met een enorme sprong achter de lijn van de tegenpartij terecht kwam.
Het gejuich van de toeschouwers in het stadion, die als één man opgestaan waren, was voor ons het teken dat er nog niets verloren was. Heel langzaam heb ik toen de rollen omgekeerd.
Wij zijn weer tot de aanval overgegaan en voelden onze verwondingen en onze moeheid niet meer. De Cardiff-spelers waren stomverbaasd en weerden onze aanvallen maar zwakjes af. Wij beheersten het hele veld. Alle vijftien hadden we onze geestdrift voor het spel teruggevonden; wilden we niets liever dan de overwinning behalen en de beste vrienden zijn.
Ja, die dag hebben we de wedstrijd gewonnen en het kampioenschap behaald. Mijn laatste wedstrijd... mijn laatste overwinning... Onze supporters hebben ons op de schouders genomen en in triomf naar de kleedkamers gedragen en onder ons was er meer dan één, die door de modder op zijn gezicht heen, de tranen over zijn wangen voelde stromen.
De vreugde van die overwinning was ook wel vermengd met een beetje droefheid. Het was niet zoals met onze andere successen. Ik wist al, dat ik 48 uur later in de trein zou zitten op weg naar de Militaire Academie. Dit was dan de laatste wedstrijd geweest. Het was mijn afscheid van het college, van mijn mooie wilde jeugdjaren. Nooit zou ik meer de roodzwart gestreepte trui aantrekken. Nooit meer met mijn kameraden lachend en gelukkig het speelveld opgaan. Nooit meer samen met ze voor een overwinning vechten.
David, die naast mij douchte, zei :
— En, ben je nog steeds vastbesloten ons in de steek te laten ?
— Ik zal wel moeten.
— Je doet er niet erg enthousiast over. Blijf toch.
— Bij ons in de familie is het al sinds Jacobus de IIe de gewoonte, dat de oudste zoon officier wordt. Ik heb niet het recht deze traditie te verraden.
Toen vroeg hij me plagend !
— Zelfs niet voor de rugby ?
— Neen, zelfs niet voor de rugby.
Toch viel het me niet mee, alles in de steek te laten. Ik begreep toen plotseling, dat mijn jeugd voorbij was en ik

Kom mee naar pagina 24



DE 8e

Van alle kanten wordt er veel kritiek gegeven op het besluit van

TOT OP HET LAATSTE OGENBLIK, BLIJVEN NICOLAS EN ROY HOPEN DAT MICHEL OP ZIJN BESLUIT ZAL TERUGKOMEN. MAAR DEZE KEER IS ER NIETS AAN TE DOEN. NICOLAS IS HELEMAAL ONTMOEDIGD, ROY IS WOEST EN LAAT DAT DUIDELIJK MERKEN.

30 LIEGE-SOFIA-LIEGE

NOG NOOIT HEBBEN DE JOURNALISTEN ZO'N SLECHT SAMENGESTELD RALLY-SPAN GEZIEN. JE KUNT TROUWENS MAAR BETER UIT DE BUURT BLIJVEN VAN DE AMERIKAAN! DE RUS SLAAPT MAAR EEN BEETJE IN DE AUTO, DAN HOEFT HIJ OOK NIET OP DE VRAGEN VAN DE VERSLAGGEVERS TE ANTWOORDEN.

ROY LAAT DUIDELIJK ZIJN SLECHTE WIL BLIJKEN, TIJDENS DE CONTROLE.

DE WAGENS WORDEN NU BEWAAKT IN HET GESLOTEN PARK VAN SPA, WAAR HET OFFICIELE VERTREK ZAL PLAATS HEBBEN. DE ACHT RACERS VERORBEREN HUN MAALTIJD IN STILTE... MICHEL ZELF IS AL WEG EN NADERT MET GROTE SNELHEID DE TIJDSCONTROLEPOST TE KARLSRUHE.

SPA MONOPOLE

JE ZULT ZIEN, DAT DIE TWEE KERELS, NOG VOOR ZE HONDERD KILOMETER VERDER ZIJN, ELKAAR IN DE HAREN ZITTEN!

EN DIE AVOND OM 22 UUR ...

DE NUMMERS 1, 2 EN 3. KLAAR VOOR DE START!

VROOP

ROOAR

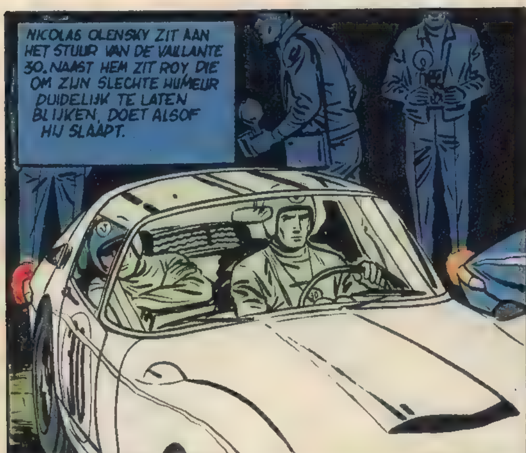
VROOP VROOP

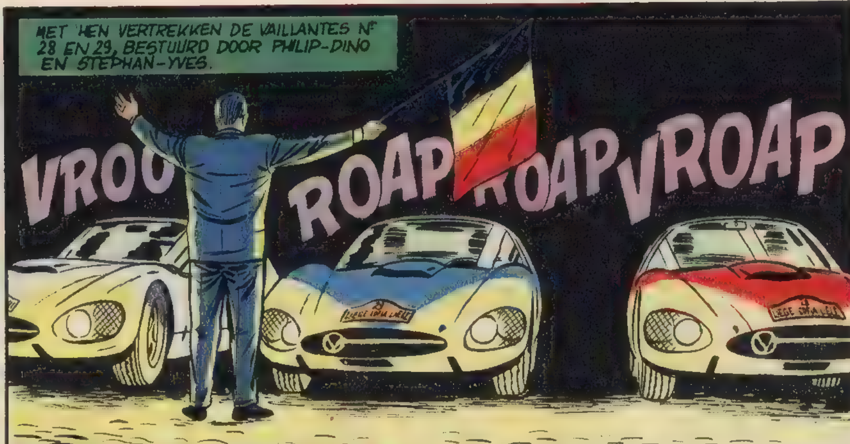
2 LIEGE-SOFIA-LIEGE

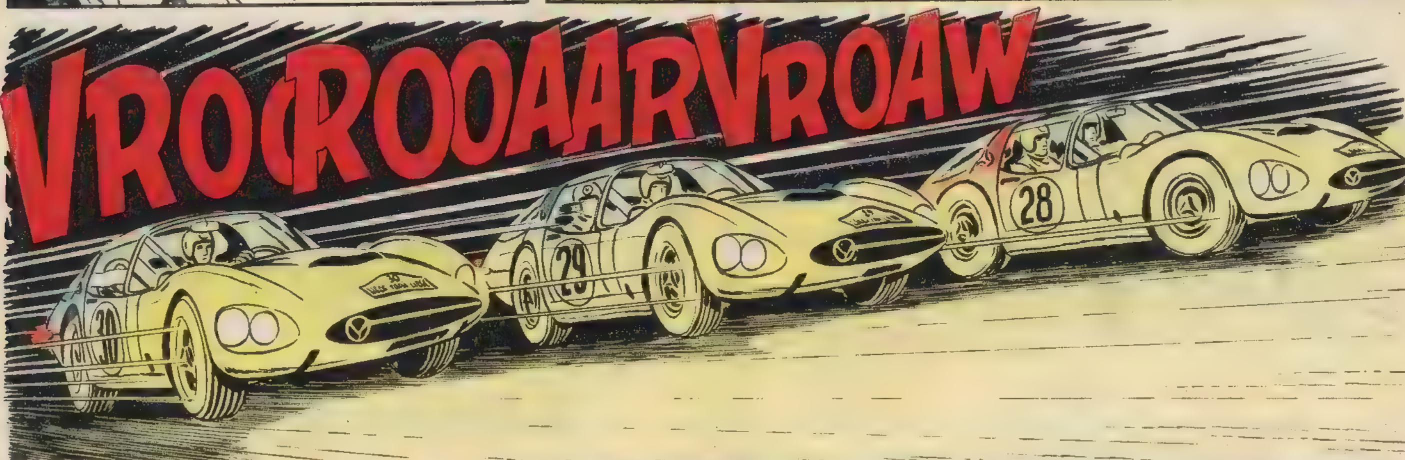
3 LIEGE-SOFIA-LIEGE

53

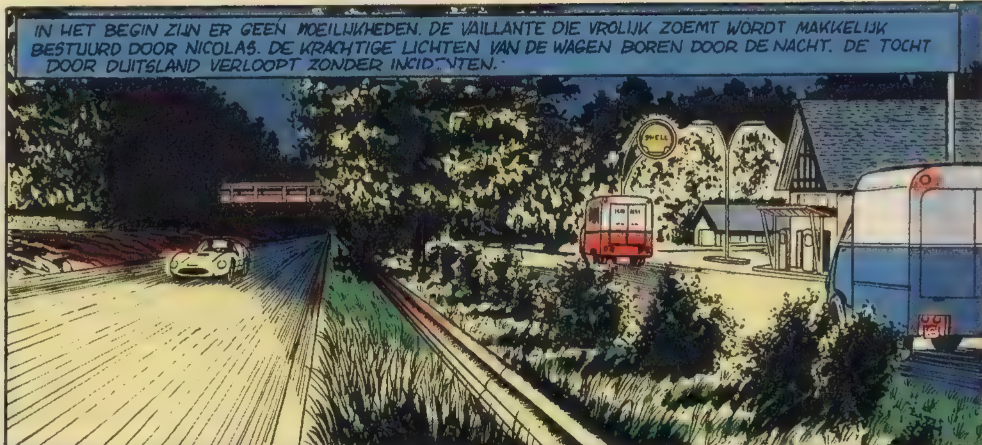
Michel Roy en Nicolas samen Luik-Sofia-Luik te doen rijden.

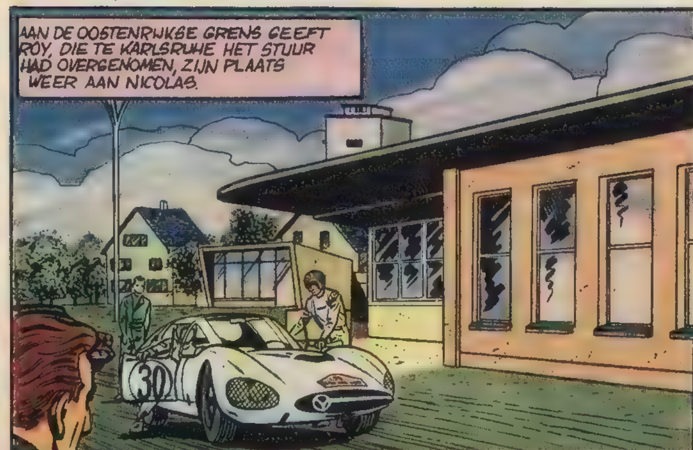














WORDT VOORTGEZET

De roodzwart gestreepte trui



Vervolg van pagina 21

moest kiezen; dat belangrijker dingen ons op kunnen eisen en dat we moeten gehoorzamen, hoe moeilijk dat ook is. Voor mij, was het heel erg moeilijk.

Ik heb de vale verkleurde roodzwart gestreepte trui, die zoveel glorierijke dagen, maar soms ook onze nederlagen gekend had, onderin mijn koffer gestopt. Overwinningen of verliezen, wat gaf het nu eigenlijk nog ? Ik zou me niet de vreugde van de overwinning of de bitterheid van een verlies herinneren, maar mijn vrienden, allemaal in dezelfde trui om te laten zien, dat we samen een grote familie vormden en dat niets ons ooit zou kunnen scheiden.

Neen, niets zou ons ooit kunnen scheiden, maar ik ging alleen weg en zo in die trein op weg naar mijn nieuwe leven, stond het huilen mij nader dan het lachen. Oude herinneringen bestormden mij. Ik dacht aan mijn vader, die tijdens de Eerste Wereldoorlog in 1917 gestorven was, aan mijn moeder, die kort daarna ook overleden was en dan aan het grote koude huis, waar ik opgevoed was; waar gouvernantes mij bijbrachten hoe je netjes een zachtgekookt eitje moet eten en waar mijn ooms mij de familietradities leerden.

Ja, ik zou officier worden, omdat het nu eenmaal zo hoorde, omdat het geschreven stond. Sinds Jacobus de IIe, was mijn lot al beslist. Ik probeerde niet me aan deze onvermijdelijke strenge plicht te onttrekken, maar ik ging met bloedend hart, want ik liet alles waar ik van gehouden had, plus de mooiste jaren van mijn leven achter mij.

Nu zijn er al maanden voorbij gegaan. Ik heb een nieuw beroep geleerd, waar ook aangename en onaangename kanten aan zitten. Mijn vrienden schrijven me vaak. Met de ploeg gaat het ook goed. Er was een mogelijkheid dat ze het kampioenschap zouden behalen, maar de Cardiff-spelers waren nu ook weer vreselijk sterk en daar moest echt wel rekening mee gehouden worden. Voor de rest dachten ze veel aan mij, zeiden dat ze me graag mochten en het jammer vonden dat ik er niet meer was...

In het begin van de lente, zou er een grote parade plaats hebben. De kadetten, waar ik ook bijhoorde, moesten dan de eed van trouw afleggen. Voor ons was dat een heel belangrijke dag, een soort inwijding en de plechtige indiensttreding, waarna je niet meer terug kunt.

Ik bereidde me zo goed als ik kon hierop voor. Ik heb er nooit van gehouden de dingen maar half te doen. Ik was door dit beroep gekozen, zelf had ik dat misschien niet gedaan, maar ik wilde me er toch helemaal aan geven.

Die ochtend, toen ik me op mijn kamer stond te scheren, schoof een ordonnans een briefje onder mijn deur door.

« Vandaag de finale. Wij zullen er alles op alles zetten om te winnen. Het zal moeilijk zijn nu je weg bent. Zul je aan ons denken ? Boris. »

Die middag zouden de parade en de rugby-wedstrijd plaats hebben.

Ik zou het binnenplein van de kazerne opgaan op hetzelfde ogenblik dat zij het terrein op zouden komen. Misschien zou ik mijn eed wel afleggen op het moment, dat zij hun eerste aanval inzetten...

Onder mijn uniform heb ik mijn oude door het wassen versleten trui aangetrokken. Ik heb me verder aangekleed en ben naar beneden gegaan. Het was tijd voor de plechtigheid. Ik ging erheen in mijn heerlijke vertrouwde uniform van vroeger...

Mijn vrienden hadden me die dag zoveel als ze konden bijgestaan, opdat het afleggen van mijn eed zo plechtig mogelijk zou gebeuren, want ze hadden gewonnen !

EINDE



TEKST : Y. DUVAL

TEKENINGEN: F.CHENEVAL



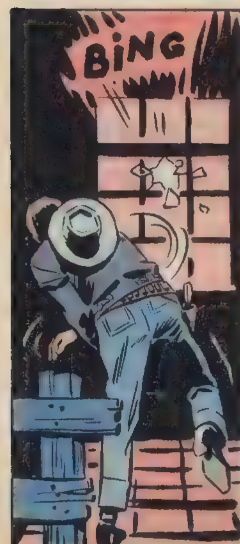




























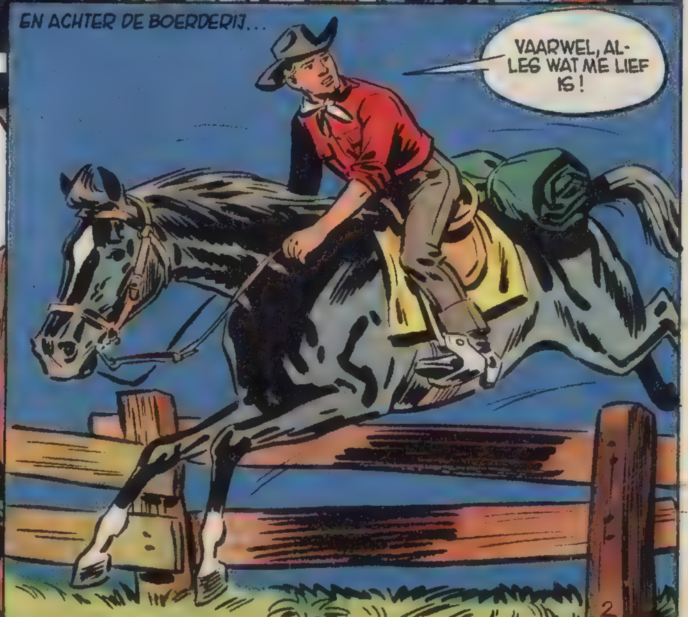








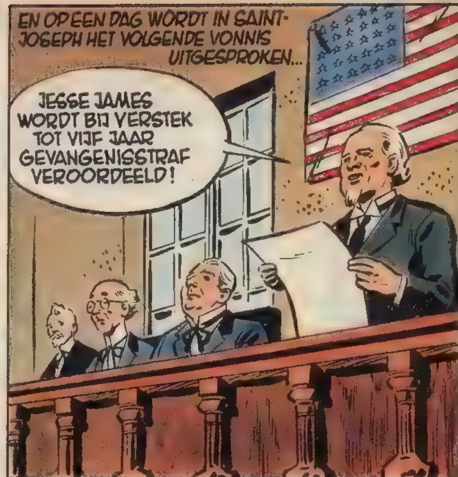




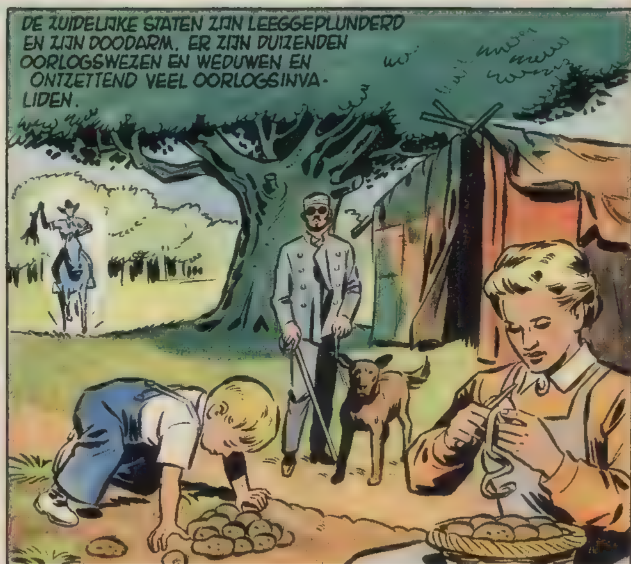
NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE.























VORMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !



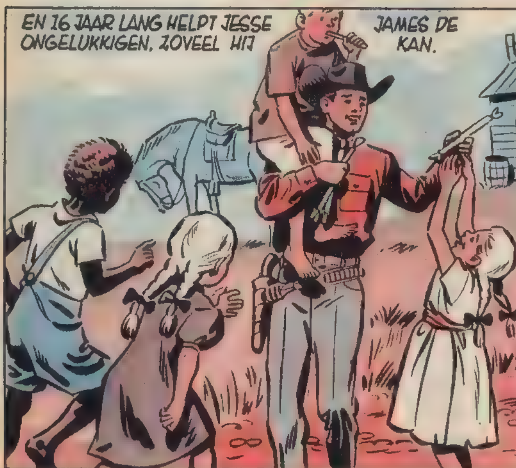






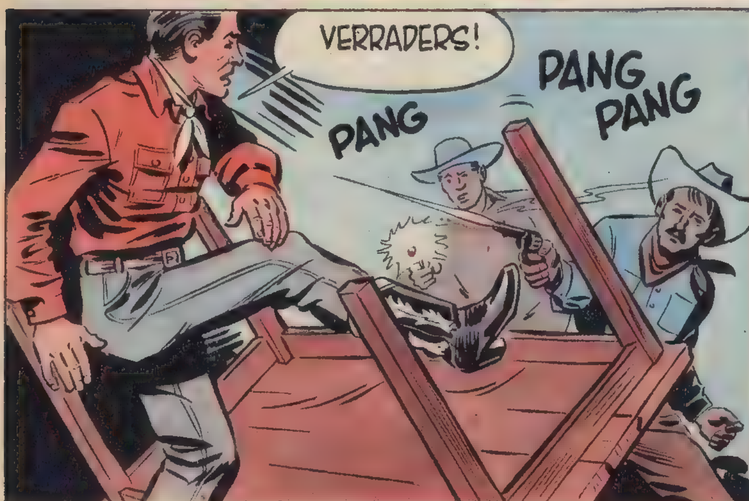














Volgende week : HET GROOT GEHEIM VAN KONING JAN I

LEES EERST PAGINA 38

WESTMINSTER ABBEY



Vervolg van pagina 39

Ben Jonson werd staande begraven...

Er zijn verder tientallen merkwaardigheden of interessante bijzonderheden : de onschatbare oude meubelen, koffers en kasten uit de XIIIe en XIVe eeuw met hun oude perkamenten, hun zilver- en goudwerk, hun gewaden die stijf staan van parelen en edelstenen; — die oude deur waarop de huid van een gevilde heiligschenner gedurende 5 à 600 jaar genageld bleef (ze werd slechts onlangs verwijderd); — of die steen met het veelzeggende grafschrift waaronder moeten liggen « de hoop, de wormen, en ik »; — of nog het graf van Ben Jonson, de grote toneelschrijver wiens werken nu nog ook bij ons opgevoerd worden : aan Koning Karel vroeg hij een eigen stukje grond als beloning, het moest niet groter zijn dan 45 cm in het vierkant... maar hij wou het in Westminster Abbey ! En daar werd hij ook begraven... rechtstaande ! En is het niet bemoedigend te vernemen dat onze aarde wel 19.683 jaar oud kan worden ? Op de vloer van het koor wordt dit voor u berekend : vermenigvuldig telkens met drie de ouderdom van een droge gevlochten haag (3 jaar), van een hond (9), van een paard (27), van een mens (81), een hert (243), een raaf (729), een arend (2197), een walvis (6561), en het klopt. En wij mensen van de wetenschap, we spreken van miljoenen jaren !

Dat daar tussenin ook tal van buitengewoon merkwaardige herinneringen bleven bestaan is vanzelfsprekend. Voor de Engelsman, die zulk sterk nationaal gevoel heeft, zijn er bij elke stap redenen tot fierheid of ontroering : in de eerste plaats de zware, rijkversierde eiken kroningsstoel uit het jaar 1300, waarop tientallen vorsten hun kroon ontvingen, maar waarop de jonge snaken van de kapittelschool hun namen gegrift hebben zoals wij in onze schoolbanken; de kist en het relikwieschrijn van Edward de Belijder — die sedert zijn overlijden in 1065 nooit van plaats zijn veranderd — het doel van de pelgrims gedurende vele eeuwen, zo beroemd dat tot in de XVIIIe eeuw het stof van het schrijn én van de kapel uitgevoerd werd naar Spanje en Portugal !

In ons land, dat door oorlog of beeldstormerij zo veel van zijn middeleeuwse getuigen heeft verloren, hebben wij geen flauw idee van de rijkdom aan kunstschatten en historische herinneringen die te Westminster bewaard gebleven zijn. Voor Londen, zo arm aan kerken van voor de grote brand van 1666, is dit een enige schat, die het verlies van de oude St-Pauls in zekere mate komt vergoeden.

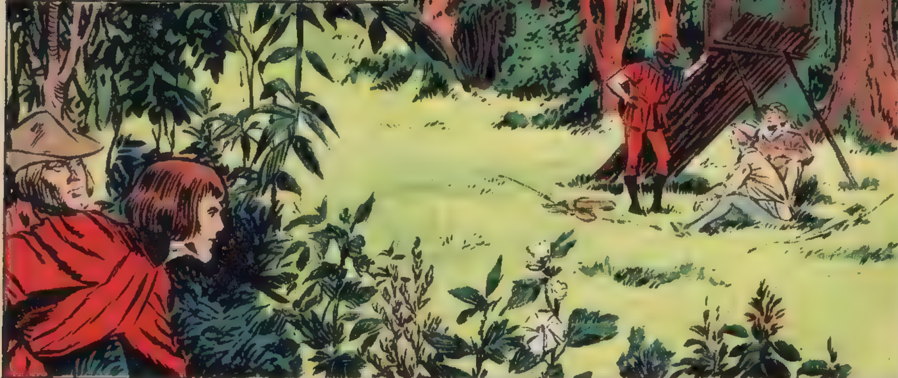
Grote schoonmaak

Over twee jaar wordt het negende eeuwfeest van de abdij gevierd. In dit vooruitzicht krijgt ze thans reeds een flinke beurt en wordt het stof van eeuwen, dat veel schoonheid heeft bedolven, verwijderd. Reeds zijn bij vroegere gelegenheden prachtige fresko's te voorschijn gekomen. De bezoekers zien met gelukkige verbazing hoe de stenen hun oorspronkelijke roomkleurige tint herkregen hebben, hoe rood en blauw en goud in de versiering de plaats hebben genomen van het traditionele sombere grijs : de kerk krijgt het uitzicht van haar jeugd toen, zoals de kronijkschrijver Raoul Glaber het zegde « de wereld de oude pij had afgeschud om zich te tooien met het blanke gewaad van nieuwe kerken ». Mocht men het goed idee hebben om, met het eeuwenoude stof, ook de XVIIIe en XIXe eeuwse rommel op te ruimen, dan zou de abdij voor haar negende eeuwfeest een volledige verjongingskuur ondergaan. De vrienden van de kunst, de echte vrienden van Westminster, zouden er zich eenparig over verheugen.

E. V.

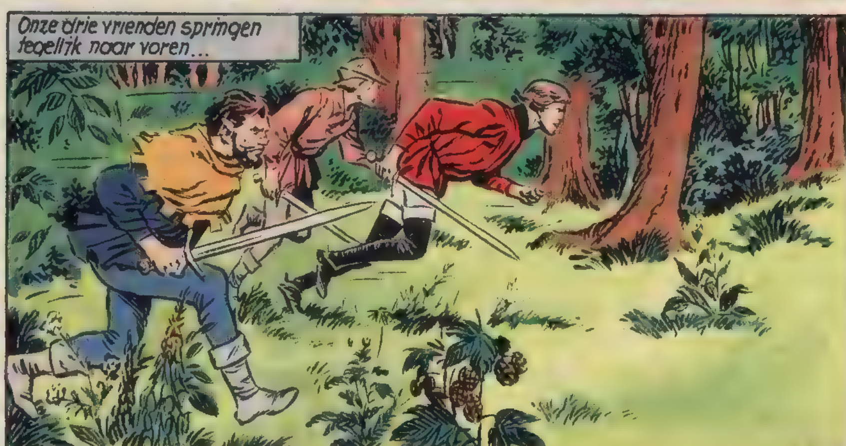
door L. & F. FUNCKEN

De EED van de





















BOOGSCHUTTER

Johan achtervolgt de geheimzinnige boogschutter, die op zo'n stoutmoedige wijze de graaf van Andelot uitgedaagd heeft.







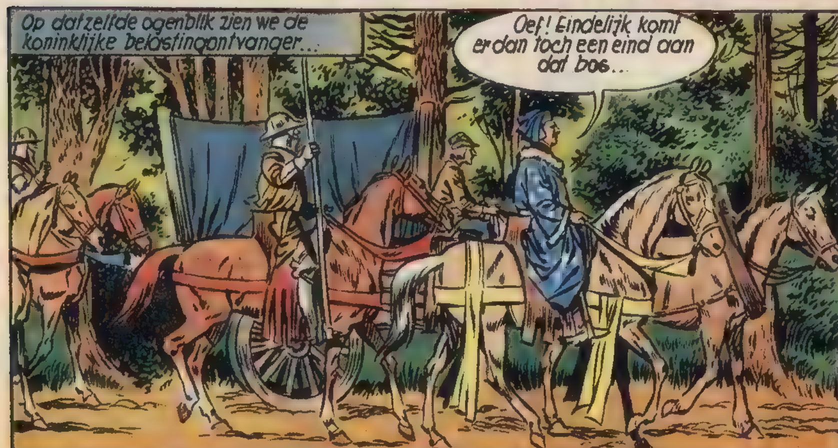




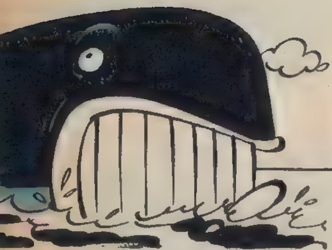










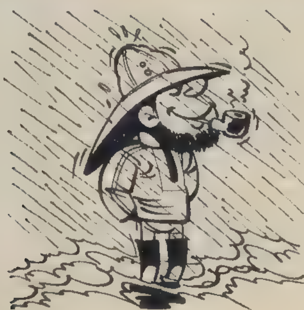


ALHOEWEL OEROUD ONTKOMT DE VISSERIJ NIET AAN DE WETTEN VAN DE VOORUITGANG DE VISSERIJ WORDT GEMODERNISEERD

De klassieke kleine trawler. Het is de DORADE, een Engels schip.



DE TRAWLER: REVOLUTIE OP TIL







De eerste Franse trawler met de McGregor UNIGAN valdeur. Hij heet PARIS-BRETAGNE en zijn thuishaven is Lorient. Hij werd een jaar geleden in dienst genomen.

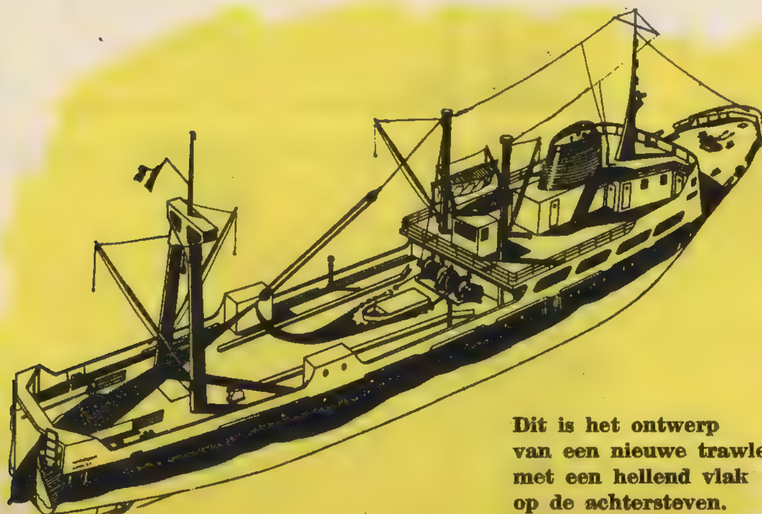
EERST en vooral : wat is een trawler ? Het is een vaartuig waarmee de trawlvisserij wordt uitgeoefend. Nu zijn er ook kotters die vis vangen met een trawlnet, maar over het algemeen wordt de naam trawler alleen voor grotere schepen gebruikt. Het trawlnet is zakvormig, wordt door de visbanken gesleept en de vissen komen in de mazen van het net terecht. Tot nog toe werd dat net schuins te water gelaten en gesleept, d.w.z. langs een der flanken van het schip. En wanneer het net vol was werd het langs de flank van het schip en met de hulp van een takel op het dek gehesen. Dat systeem is door en door bekend en wordt reeds zo lang gebruikt dat het een traditie geworden is. Thans heeft men echter met die traditie opgeruimd. Je moet weten dat het systeem niet volmaakt was, maar het zou ons te ver leiden je precies te zeggen waarom. Het kwam er op aan een middel te vinden om het net achter de trawler aan te slepen, d.w.z. in de as van het schip.

De Engelsen waren de eersten die er iets op vonden. Het was een systeem afgekeken van de grote walvisvaarders die aan de achtersteven een groot hellend vlak hebben, waar de walvissen uit het water worden opgetrokken. Zij hebben hetzelfde principe aangewend voor hun trawlers. De vissers konden dus hun net langs de achtersteven ophijsen.

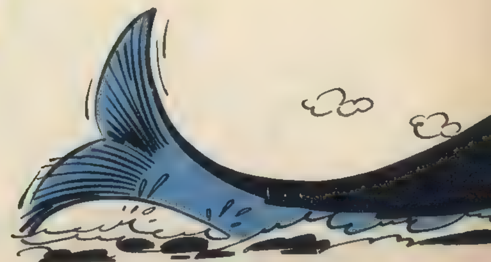
Dit systeem betekent een vooruitgang, maar was nog niet volmaakt. Er waren vissers die er niet wilden van weten. Zij zegden, dat de afwezigheid van de klassieke achtersteven het besturen van het schip bij woelige zee veel moeilijker maakte. Andere vissers zegden dat er door het schuren tegen het hellend vlak te veel vis beschadigd werd en verloren ging.

Men heeft dus naar een nieuw systeem gezocht en het ook gevonden : de valdeur McGregor **Unigan.** Het is een soort omgekeerde U met geledingen aan de voet en die zowel naar voren als naar achteren kan geklapt worden. Wanneer het trawlnet vol is — de valdeur wordt dan naar achteren geklapt — dan wordt het naar de achtersteven tot vlak onder de valdeur gesleept. Door takels wordt het net opgehesen. De valdeur klapt naar voren en meteen stort de lading van het net op het dek. Het is eenvoudig maar men moest er aan denken ! Tot nog toe zijn de vissers tevreden over dit systeem, maar misschien wordt er morgen weer iets nieuws en beters bedacht.

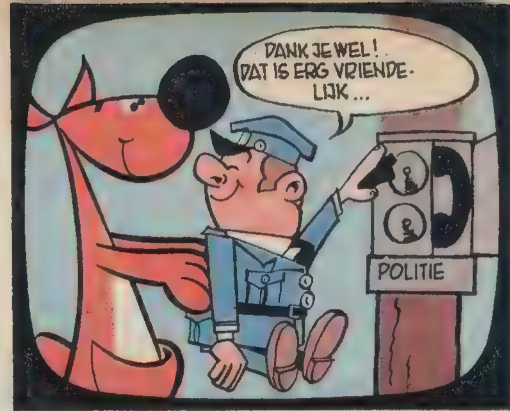
De visserij wordt gemoderniseerd want de schepen moeten verder en verder uitvaren om een voldoende hoeveelheid vis te vangen. Het probleem van het bewaren van de vis is dus gesteld. In Europa is het visserijbedrijf zeer individualistisch ingesteld; bijna iedere trawler heeft het nodige aan boord om de vis die gevangen werd in te zouten of te bevriezen. In Sovjet-Rusland is de visvangst een staatsbedrijf en wordt de vloot — want men kan het werkelijk een vloot noemen — die uitvaart om vis te vangen vergezeld door drijvende fabrieken. Iedere trawler of kotter brengt zijn vangst naar die drijvende fabriek en hier wordt de vis in het zout gelegd of bevroren.



Dit is het ontwerp van een nieuwe trawler met een hellend vlak op de achtersteven.




PIF

DRIiiNG
DRING
IK KAN ER NIET BIJ! IK BEN TE KLEIN...
POLITIE

DANK JE WEL! DAT IS ERG VRIENDE-LIJK...
POLITIE

HALLO!
POLITIE

WAT ZEG JE? ER IS EEN KANGOEROE UIT DE ZOO ONTSNAPT? NEEN... IK HEB NIETS BIJZONDERS GEMERKT...

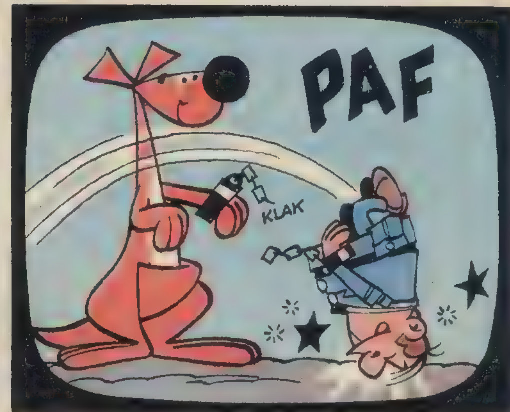
DANK JE WEL, HOOR!

EEN KANGOEROE IN DE STAD! HA! HA! HA! HA! HA!

EEN KANGOEROE EN... HA HA HA HA!

DE KANGOEROE! DE HANDBOEIEN! VLUG

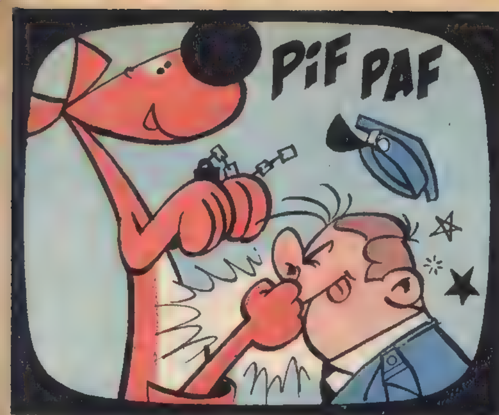
KOM, AARDIG DIERTJE, DAN GAAN WE VLUG HUISTOE...

PiF

PAF
KLAK

IK HEB DE INDRUK DAT HIJ NIET ERG ZACHTAAR-DIG IS...

SCHIET OP! DOE NIET ZO EI-GENWIJS!

WAT IS DAT?


PIF PAF

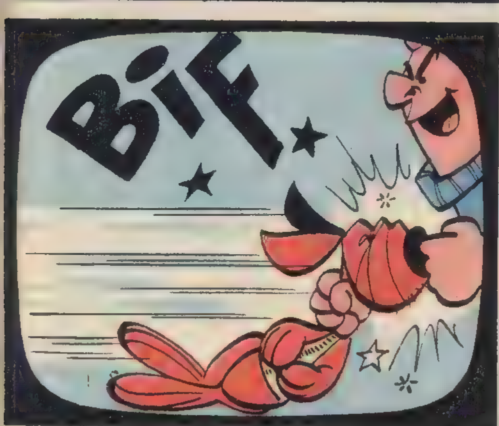

'K WIST NIET DAT DIE KANGOEROE ZO'N SLIMMERD WAS!


IK ZAL JOU EVEN EEN POETS BAKKEN! IK KRUIP IN DIE KANGOEROEHUID EN...


VOORUIT!
PLAF
PLAF


DAAR LOOPT DE ONTSNAPTE KANGOEROE! ER WACHT MIJ EEN MOOIE BELONING!

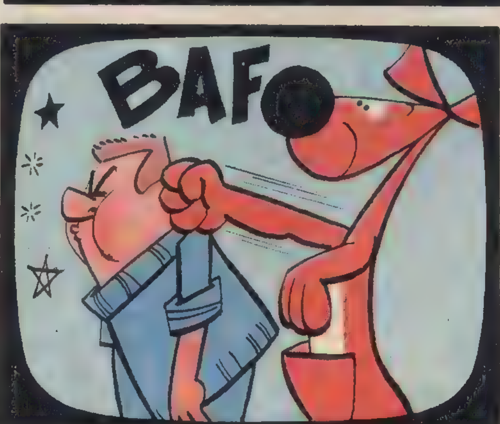

GLOP


BIF


IK MOET ERUIT! VLUG...
PAS OP...

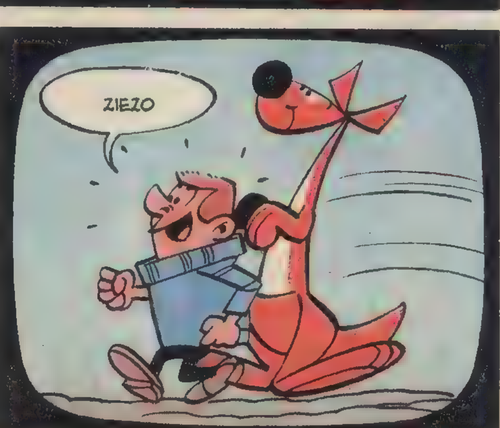

HIJ VLUCHT! VERDIKKIE!
VERDRAAID! IK ZIT IN DE RATS MET MIJN RITS...


WAAR LAS IK OOK WEER DAT EEN KANGOEROE BOKST?
DE RITS...
?


BAF


GRAPPIG! TELKENS IK NADENK LIJKT HET ALSOF MIJN HOOFD GING BARSTEN!


ALLE GRAPJES OP EEN STOKJE EN VLUG IN JE HOK!
ZOO


ZIEZO


EN DIE NACHT IN DE ZOO...
LELIJKE RITS! WANNEER GA JE NOU EINDELIJK OPEN!
KANGOEROE
EINDE.

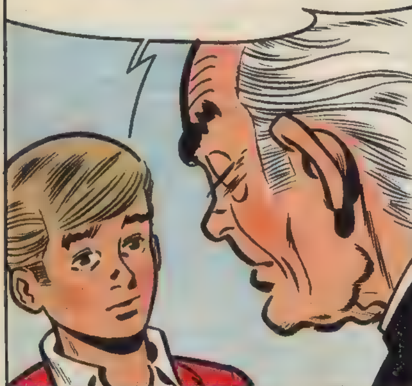


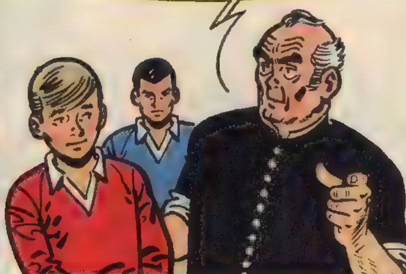
Pastoor Houmayou geeft Jari pelotalessen. Zo kan hij dan Tchantcho in een eerlijke wedstrijd om Etchegorri behoorlijk partij geven.

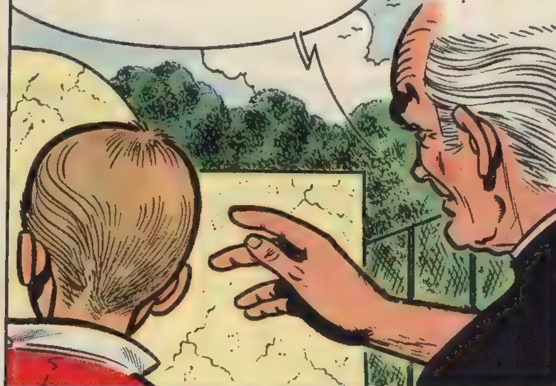
DE ERFENIS

EN IEDERE DAG KWAM PASTOOR HOUMAYOU NAAR ETCHEGORRI. DE DORPELINGEN VONDEN DIT HELEMAAL NIET RAAR, WANT ZE HADDEN HUN HOUDING TEGENOVER ONZE VRIENDEN GEWIJZIGD, SINDS ZE WISTEN VAN HET BEZOEK AAN ARAGUAS EN DE DOOD VAN PIERRE ORTARY. MAAR ZE HADDEN ER GEEN IDEE VAN, DAT DE PASTOOR VOOR "TRAINER" SPEELDE EN ER EEN SOORT "SAMENZWERING" OP TOUW WERD GEZET...





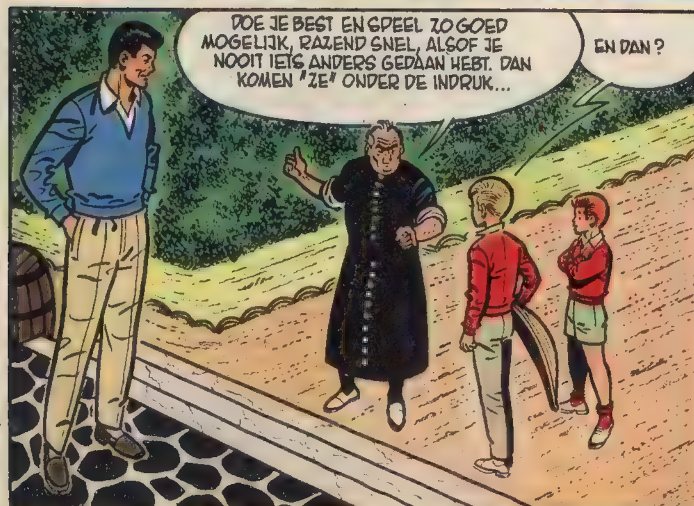








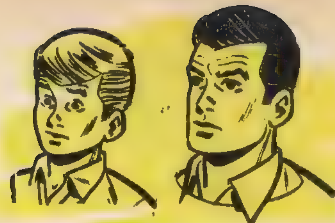


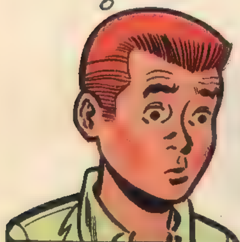




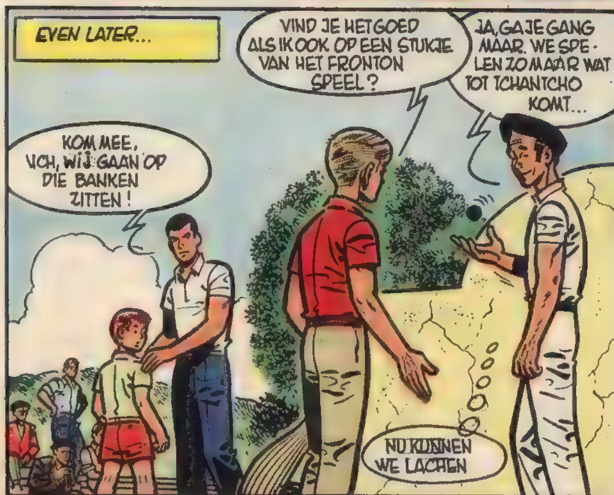
VAN JARI

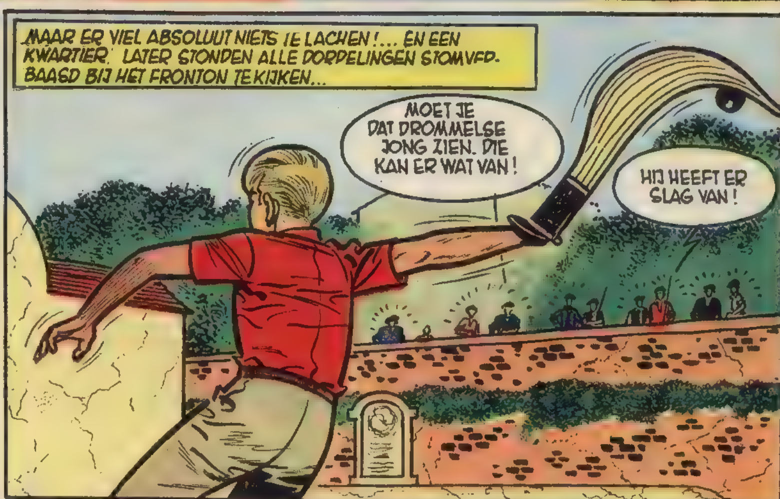
DOOR R.REDING

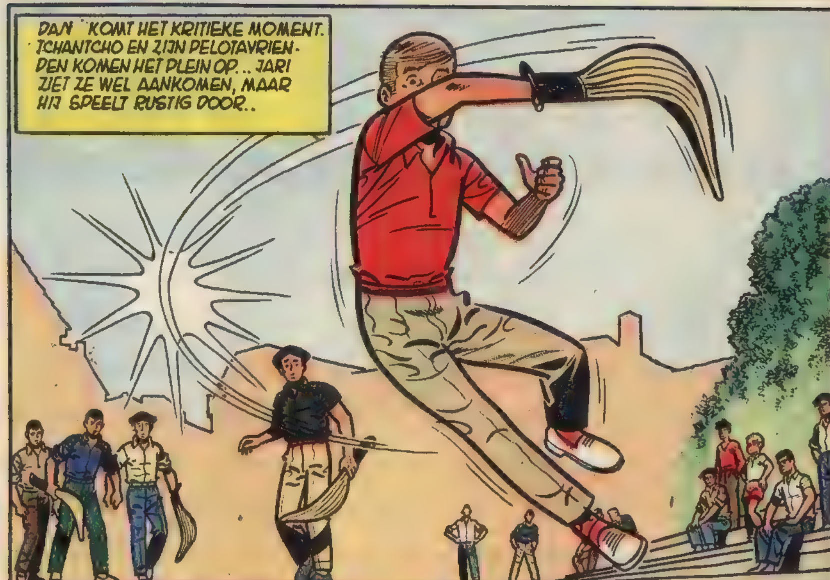


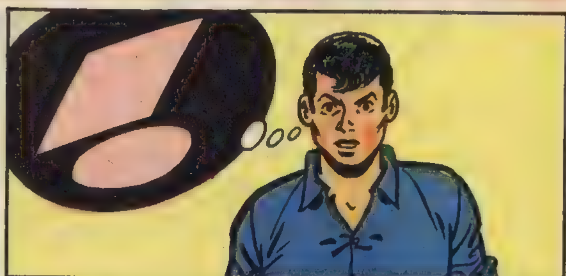










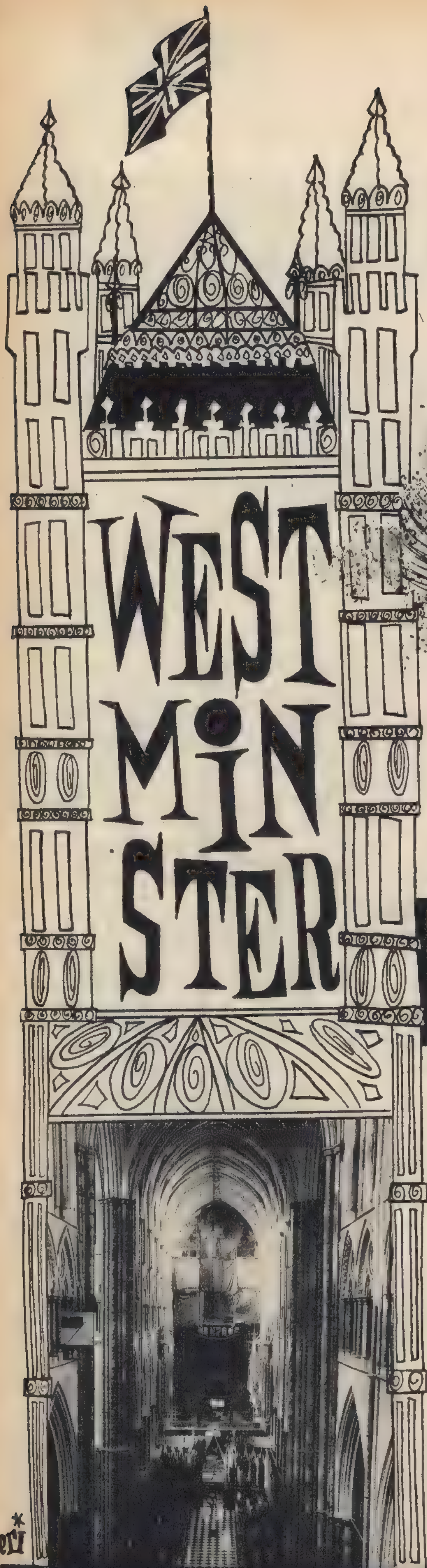








WORDT VOORTGEZET





WESTMINSTER ABBEY

ER zijn te Londen drie kerken die, en door hun afmetingen én door de rol die zij vervullen, de naam van kathedraal verdienen, doch slechts twee hebben die titel behouden : de St Pauls kathedraal, de kerk van de protestantse bisschop van Londen, die door haar Renaissance-Barokstijl en door haar enorme ruimte doet denken aan St Pieters te Rome en de kathedraal van Westminster, de nog jonge byzantijnse katholieke kathedraal, met haar honderd meter hoge toren ; de derde is de gotische abdijkerk van Westminster, de waardige tegenhanger van de grote Franse kathedralen, die haar architect tot voorbeeld hebben gediend.

Westminster : Legende en Geschiedenis

HISTORISCH gaat deze abdij terug tot de XIe eeuw, de tijd van koning Edward de Belijder, de laatste van de Saksische koningen, doch voor de Engelsen heeft zij het ganse nationale bestaan meegeleefd en klimt haar geschiedenis op tot vele eeuwen vroeger, tot de tijd nl. van de legendarische Britse koning Lucius. Hoewel in Engeland voldoende sporen te vinden zijn van voorchristelijke beschaving, is het toch in de christianisatie dat de Engelsen hun geestelijke adelbrieven zoeken. Op het wilde eilandje Thornley in de Theems bij Londen, te midden van een ontoegankelijk gebied van moerassen en braambossen, zouden de Romeinen een tempel voor Apollo gebouwd hebben, die een doorn was in het oog van de godvruchtige bekeerling Lucius, die er eenvoudig een kerk van maakte. Misschien werd die plaats gekozen omdat hier de grote Romeinse heirbaan, de Watling Street, een doorwaadbare plaats gevonden had in de Theems. Eveneens omfloerst met een waas van legende is het verhaal van de Saksische koning Sebert, die hier een kerk zou gebouwd hebben ter ere van St Pieter. Men weet te vertellen dat de goede apostel deze kerk op mirakuleuze wijze persoonlijk kwam inwijden in de nacht vóór haar consecratie door de bisschop van Londen. En we mogen het geloven, want een brave visser, die toevallig in de Theems zijn lijntjes legde, had met St Pieter gesproken en van hem verbod gekregen voortaan nog 's zondags te vissen en bevel ieder jaar een zalm te schenken aan de kerk om zijn vroegere zonden te boeten. Dat werd, niet alleen door hem, maar ook door zijn nakomelingen, getrouw gedaan gedurende eeuwen.

De abdij zelf is een benedictijnerstichting uit de XIe eeuw : door tal van koningen werd zij begunstigd : door Edward de Belijder, de stichter, die voorschreef dat in de toekomst de koningen van Engeland zouden gekroond worden in de nieuwe kerk (1065), door Willem de Veroveraar, die, na de slag van Hastings, de eerste gevolg gaf aan deze wens (1066), door Hendrik III, die de huidige gebouwen liet oprichten (XIIIe eeuw), tot Hendrik VII, die de prachtige koningskapel bij het koor voegde nog juist vóór de abdijen afgeschaft werden door Hendrik VIII en de Hervormers (1540).



Het Engelse Pantheon

Maar ook nog daarna, wanneer de abdij een gewone collegiale kerk geworden was, bleef zij het middelpunt van het nationale leven : de koningen werden er nog steeds gekroond, getrouwd, en meestal begraven, en al wat naam had in het openbare leven zocht zich daar, in het gezelschap van vorsten en prinsen, een plaatsje voor te behouden voor zijn graf. De middeleeuwse praalgraven der koninklijke familie vormen een bewonderenswaardige verzameling, de schoonste wellicht van gans de christenheid, elk op zichzelf een prachtstuk, en alle in de loop der eeuwen vergroeid tot eenheid met het gebouw, dat zonder hen niet meer denkbaar is en veel van zijn luister zou verliezen. Maar al de marmeren beelden en platen van hovelingen en staatslieden, van schrijvers en dichters of van gewoon in hun tijd min of meer aanzienlijke burgers uit latere eeuwen, met hun grootspraak of geveinsde nederigheid, zijn een vloek in dit eerbiedwaardig gebouw. Nergens ter wereld vindt men zulk een collectie getuigen van ijdelheid en, jammer genoeg, ook van slechte smaak, als hier onder die prachtige gewelven, tussen die sierlijke bogen, in de ontelbare kapellen, die door geen enkele invasie of Duitse bom verstoord of vernield werd.

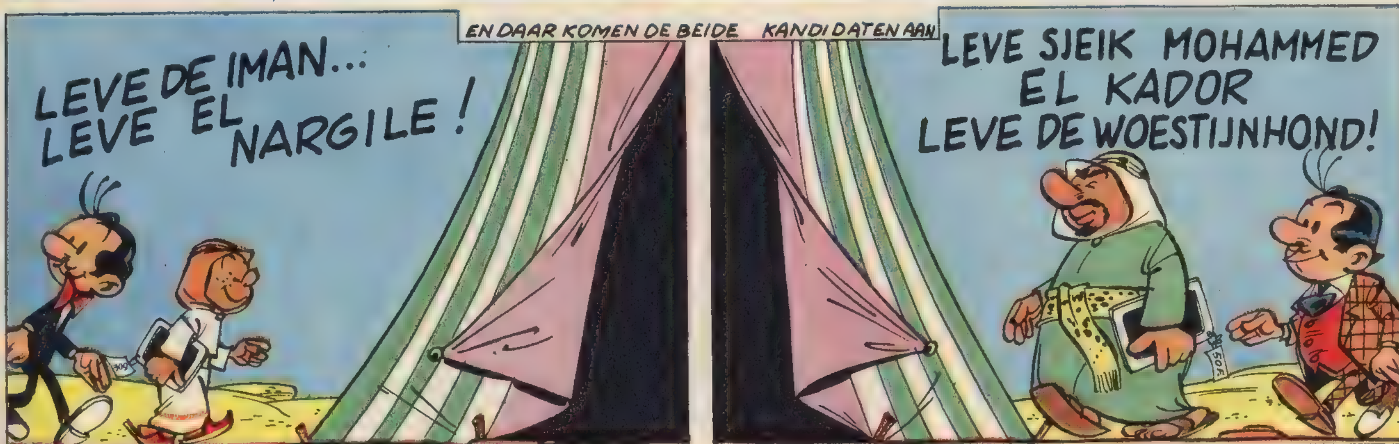


Kom mee naar pagina 29

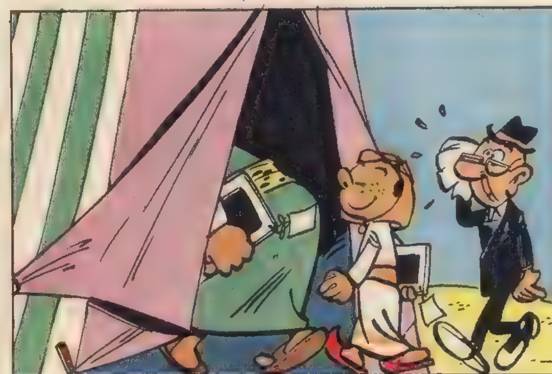
ATTANASIO en GOSCINNY presenteren

SPAGHETTI in de

El Kador en El Nargile zullen









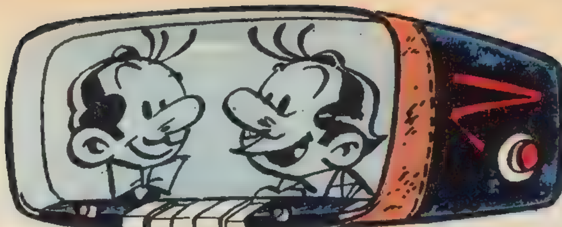








WOESTIJN



en examen doen en degene die het beste slaagt, zal de wettige vorst worden.











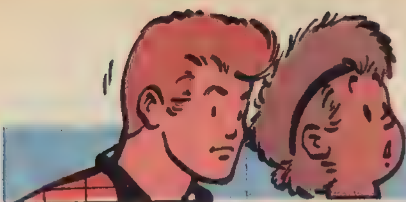








WORDT VOORTGEZET



DE DES

Onze drie vrienden verdedigen samen het garnizoen.

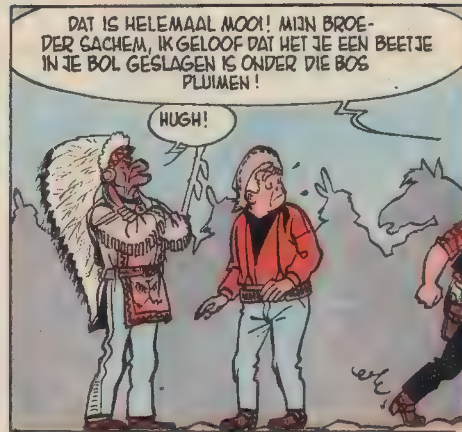
























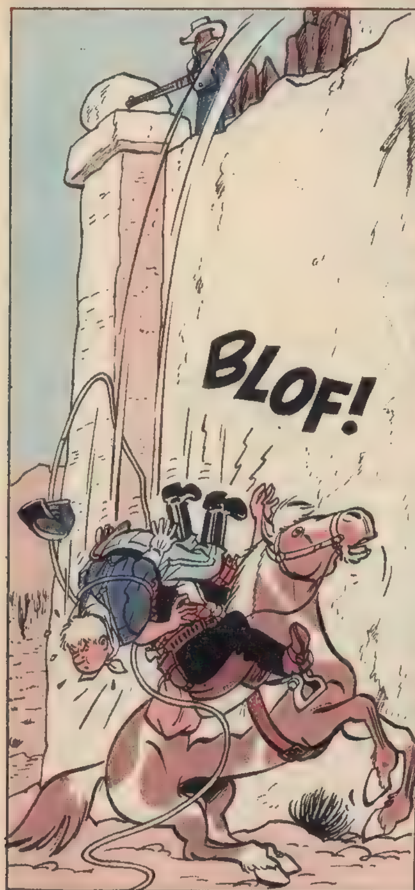


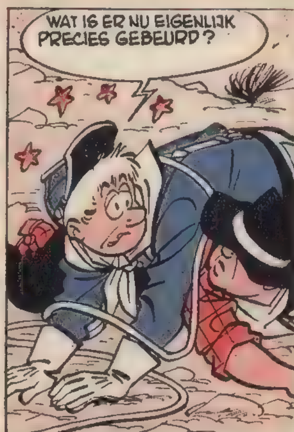
ERTEURS

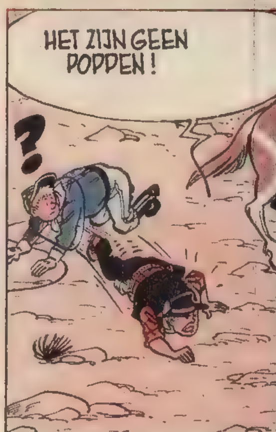


De Indianen zijn op de vlucht geslagen

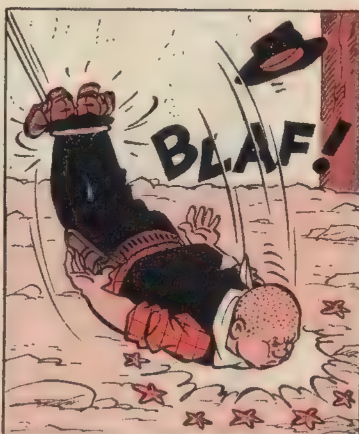
DOOR TIBET * SCENARIO : GREG



























WORDT VOORTGEZET



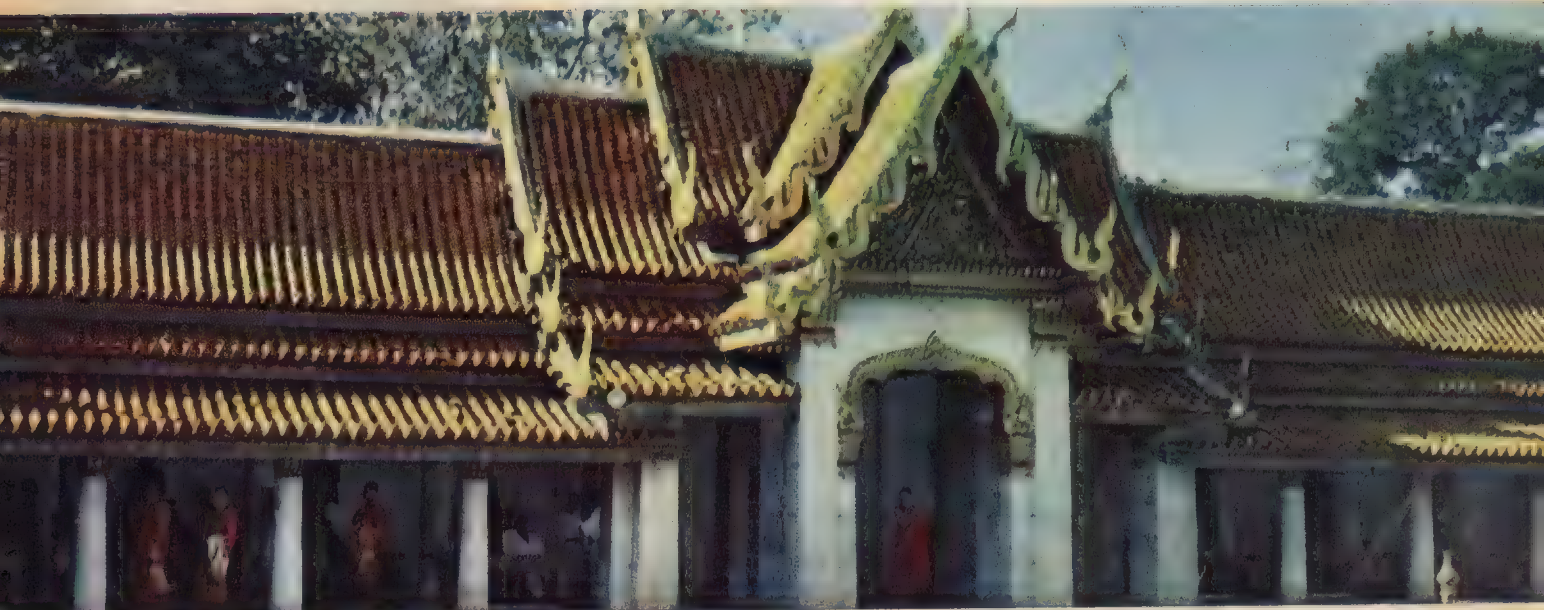
HET LAND VAN DE RIVER KWAI

WATER, ZON EN BOEDDHATEMPELS

HET land van de « river Kwai » is niet Birma zoals vele mensen denken, maar Thailand. Op het eerste gezicht een uitgestrekt kaal land. De hoofdstad Bangkok ligt in het zuiden van het land en daaromheen een uitgestrekte vlakte, zover het oog reikt. Het land ligt gelijk met de zeespiegel en er is veel water, dat bij gebrek aan hellingen nergens heen kan en overal in het land verspreid wordt. Daarom zijn er veel kanalen gegraven om het op te vangen en langs de kanalen heeft men de rijstvelden aangelegd, die ontzettend veel water nodig hebben. Thailand is een prachtig land. Het gelukkigste land van Azië. Het is welvarend en de bewoners zijn heel rustige, vredige en optimistische mensen, niet verbitterd door oorlogen, want die zijn er haast niet geweest.
Dat is me direct opgevallen bij mijn aankomst op het kleine moderne vliegveld van Bangkok. De stewardessen waren er vriendelijk en op mijn tochten door de straten en de winkels van Bangkok, ben ik die vriendelijkheid steeds weer tegen gekomen, zelfs bij de mensen die in de duizenden kleine bootjes wonen op de rivieren en kanalen.

KOM MEE NAAR BLADZIJDE 50

Hier zie je een paar stupa's, waar relikwieën ingemetseld zijn.

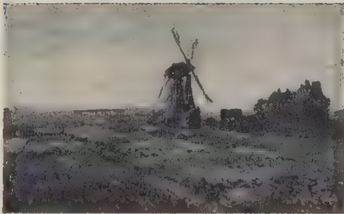


Onder de galerijen van Wat Bencha (marmeren tempel) wachten de bonzen op het begin van een plechtigheid. Je ziet duidelijk de typische daken en de opgerichte ringslangen.

SPEEL MET ONS MEE OPLOSSINGEN

1. a = een man uit het stenen tijdperk in 3
   b = een Eskimo in 4
   c = een trapper in 2
   d = een Japanner in 1
   e = een neger in 6
   f = een Indiaan in 7
   g = een deftige mijnheer in 5
2. De tak, die je voor het raam van Nepo ziet, is op de tweede tekening niet hetzelfde als op de eerste tekening.
3. 1 = g 5 = a
   2 = d 6 = b
   3 = e 7 = c
   4 = f

CLAUDE MONET :



Tulpenveld in Holland

« Monet, zei Cézanne, is slechts een oog, maar wat voor een oog ! » En inderdaad, Monet was begaafd om zeer vluchtige nuances op het doek te brengen

Dit alles en nog meer kan je lezen in het album « De Meesterwerken van de Schilderkunst, uitgegeven door de KUIFJE'S BON. In je album zet je de prachtige reproducties van de schilderijen.

Per reeks van 5 reproducties : 200 KUIFJE'S punten — 18 reeksen zijn verkrijgbaar — Album : Deel I (6 reeksen) - gekartonneerd : 50 F — Deel II en III zijn in voorbereiding

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP EEN KWALITEITSPRODUCT :

VICTORIA — MATERNE — COLGATE — PALMOLIVE — PROSMANS — CLE D'OR — HACOSAN — PANA — NOSTA — VULPEN LE TIGRE — PALMAFINA — JU'CY & WHIP — VANDENHEUVEL — KUIFJE'S FRUIT — LOMBARD UITGAVEN — TOSELLI

Stuur je punten naar DE KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL (zelfde adres) of in een warenhuis A L'INNOVATION.

Schrijf eens een briefje

Gabriël BOSTIJN, Knokstraat, 244, ST.-DENIJS-BOEKEL (Oost-Vlaanderen) zoekt een correspondent uit Canada. Gabriël is 15 jaar, spreekt Nederlands en Frans, houdt van moderne muziek en spaart postzegels.

Alina PARIJS, Glasgowstraat, 29, Antwerpen is 14 jaar en wil graag briefwisselen in het Frans.

Ingrid Artmans, Groendaallaan, 268, Antwerpen III zoekt eveneens een Franstalige correspondente.

GESPROKEN WEEKBLAD VOOR BLINDEN

ONLANGS werd het vijfjarig bestaan gevierd van « De Band », het gesproken weekblad voor blinden. Het was het allereerste weekblad voor blinden ter wereld, het wordt in Grave (Nederland) uitgegeven en het heeft in het buitenland school gemaakt. Men heeft « De Band » wel eens « de televisie voor blinden » geheten en dat is zeer juist bekeken. Al de teksten worden op band gezet, er worden honderden copieën van gemaakt en de blinde abonnees krijgen hun band thuis. Ze luisteren naar de teksten die hun actueel nieuws brengen, reportages en vaste rubrieken; kortom luistergenot voor twee uur.

OOK ZO DOL OP JUDO?

SINDS Geesink, de sympathieke Nederlander waaraan we in KUIFJE een boeiende reportage hebben gewijd, wereldkampioen JUDO is, wil iedere jongen graag meer weten over die interessante sport en droomt van « de zwarte band ». Elsevier heeft een pocket uitgegeven waarin je leren kan wat judo eigenlijk is en hoe die sport is ontstaan. Het werd geschreven door Hein Essink en is geïllustreerd met 230 duidelijke informatieve foto's. Een onmisbaar boekje zowel voor de beginneling als voor de meer gevorderde judoka.

MODELSPOORWEGBOUW

ELSEVIERS derde pocketboek voor Modelspoorwegbouw is van de pers gekomen. Wie de twee eerste boekjes heeft, zal ook het derde niet willen missen. In het derde deel vind je nauwkeurige en uitvoerige beschrijvingen van de electronische installaties van verscheidene banen. Verder praktische wenken en wetenswaardigheden over de Nederlandse en de Belgische spoorwegen. De auteur van dit handige en interessante boekje is T. L. Hameeteman.

LID VAN



Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc., 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENTSTARIEF

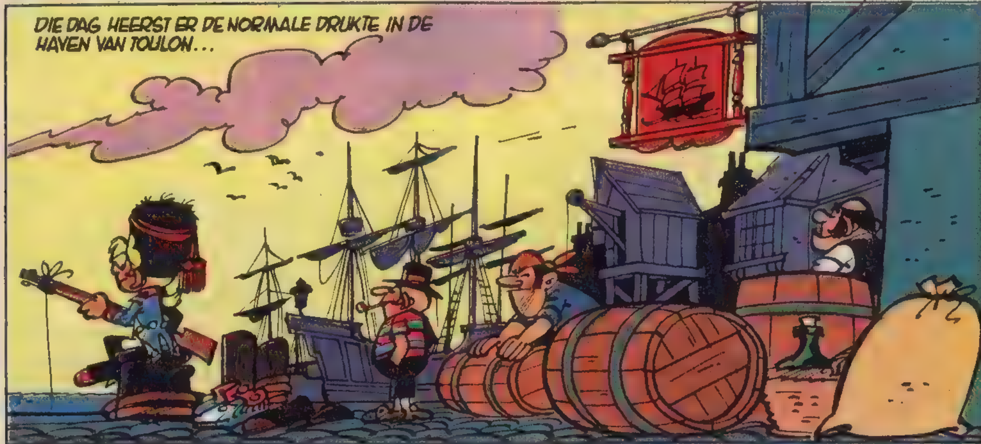
	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 2,75	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 5,50	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 10,—	520,— F.

PUBLICITEIT publi art 22.56.00



hansje

Vandaag lees je het nieuwe verhaal van Hansje en sergeant





















en mylady 66

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL.

Botermans. Ze zullen weer spannende avonturen beleven !

















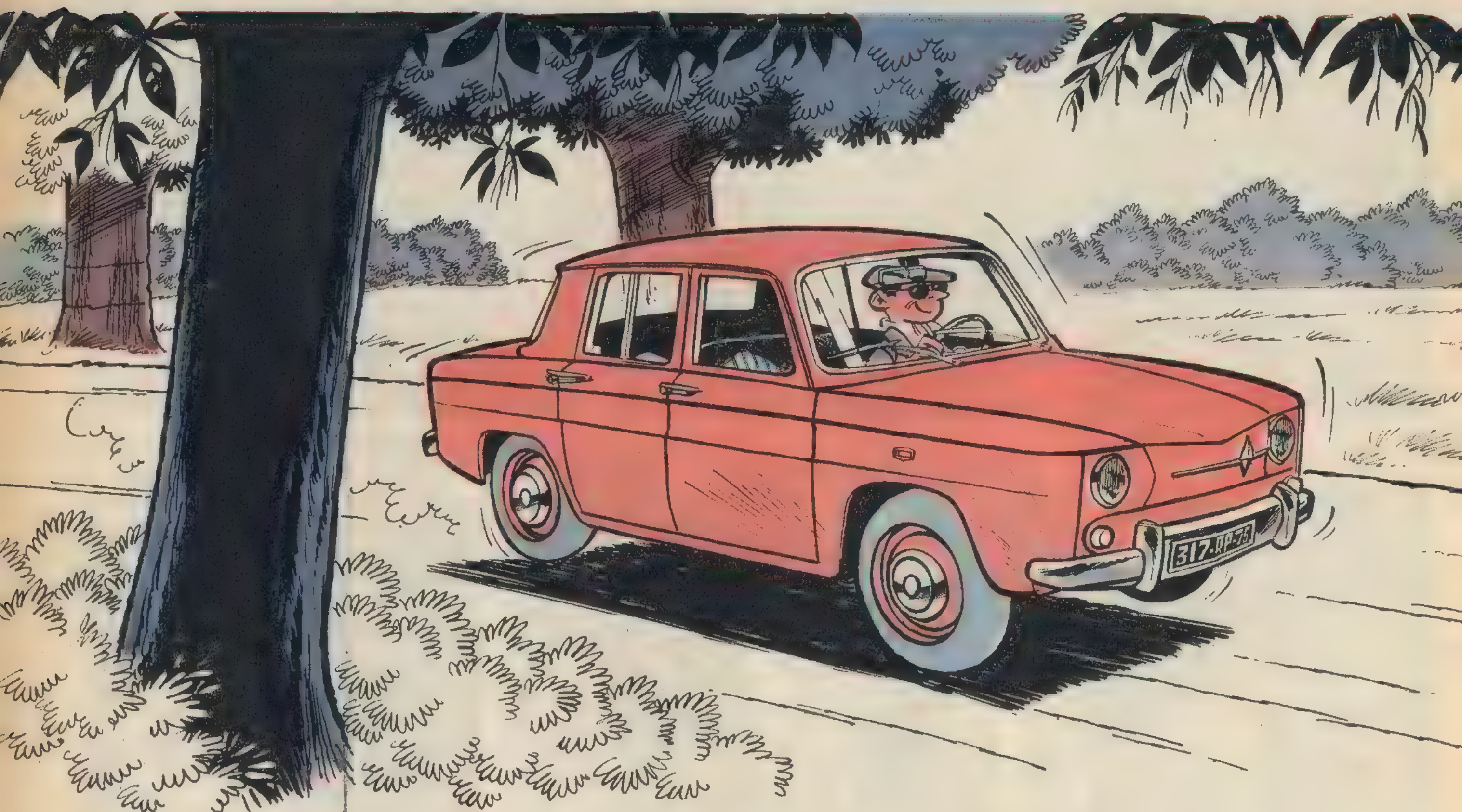






WORDT VOORTGEZET

RENAULT 1963



DE Renaultfabrieken hebben in 1962 heel hard gewerkt om al hun personen- en bestelwagens, van de R. 4 tot de nieuwe Rambler toe, te vernieuwen en te verbeteren. Die vernieuwde wagens komen thans op de markt.

Ik heb een proefrit met de R.4 L gemaakt en ben er verrukt over !

Voor de Belgische markt kreeg de R.4 een 845 cc Ventoux-motor, dezelfde als die welke in de Dauphine zit. Er bestaan drie uitvoeringen : normaal, luxe en super. Alle R.4's worden in 1963 geleverd met een volledig gesynchroniseerde versnellingsbak. Behalve deze belangrijke veranderingen zijn er ook veel verbeteringen in de afwerking aangebracht :

— De startknop, die met een draaibeweging bediend wordt, is onder de stuurstang geplaatst (R.4 L en R.4 Super hebben een automatische starter).

— De ruitewissers komen na gebruik automatisch in de oorspronkelijke stand terug.

— Over de pedalen is een laag rubber aangebracht.

— De R.4 Normaal, Luxe en Super hebben speciale deurknoppen gekregen, waardoor ze geopend en gesloten kunnen worden, zonder dat men daarbij de sleutel hoeft te gebruiken.

— Op het dashboard is een lampje aangebracht, dat de oliedruk aangeeft.

— De buisvormige verchroomde bumpers van de R.4 L zijn vervangen door U-vormige verchroomde stroken met rubberen stootblokken.

Ik ben er verrukt over, maar toch moeten er, volgens mij, hoognodig twee of drie dingetjes aan veranderd worden.

Eerst en vooral moet er iets aan de stand van de pedalen gedaan worden, vervolgens zou de handgreep van de versnellingshandle veranderd moeten worden, waardoor het schakelen veel gemakkelijker zal zijn en ten slotte zou de achterdeur van een ander blokkeringssysteem voorzien moeten worden, waardoor zij makkelijker open blijft staan.

Nu moet je geen verkeerde conclusies uit deze opmerkingen gaan trekken, want ik ben erg op dit autootje gesteld en zou het graag volmaakt willen zien.

De R.8 kan wel wat !

De R.8 met vier versnellingen is een heel prettige auto. De wegligging is prima en de remmen werken uitstekend. Ja, over de R.8 kun je heel tevreden zijn.

Het is alleen erg jammer, dat de R.8 zoveel op de Dauphine lijkt. Volgens mij hadden de bouwers beter nog een jaartje kunnen wachten en bij deze nieuwe motor een hele nieuwe vijfpersoons-carrosserie bouwen.

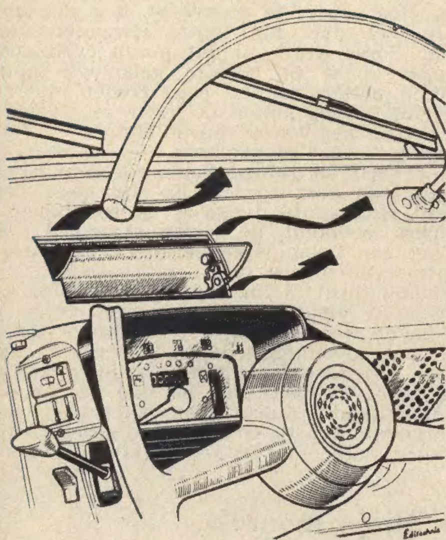
Ten slotte is de motor ultra-modern, maar de carrosserie kent men al jaren !

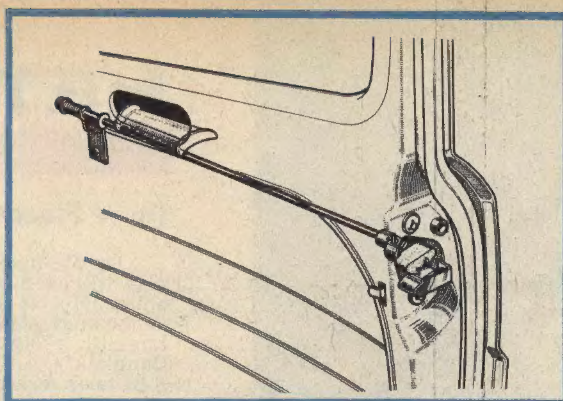
De automatische R.8

Er is geen koppelingspedaal en geen versnellingshandle meer. Met een toetsenbord kan men kiezen tussen vooruit, achteruit, stilstaan, ja men kan zelfs de twee laagste versnellingen alleen laten werken. De koppeling is een elektromagnetische poederkoppelaar, geprefabriceerd door Jaeger. Het toetsenbord waar men het schakelen mee regelt, is in de Dauphine heel handig links op het dashboard aangebracht, maar in de R.8 zit het te laag.

Als je in de volautomatische R.8 rijdt, heb je het gevoel, dat er iemand onder de motorkap zit, die voor je schakelt. Voor een middelmatig rijder gaat dat natuurlijk heel vlug, maar een echt goede chauffeur zal het niet altijd even aangenaam vinden.

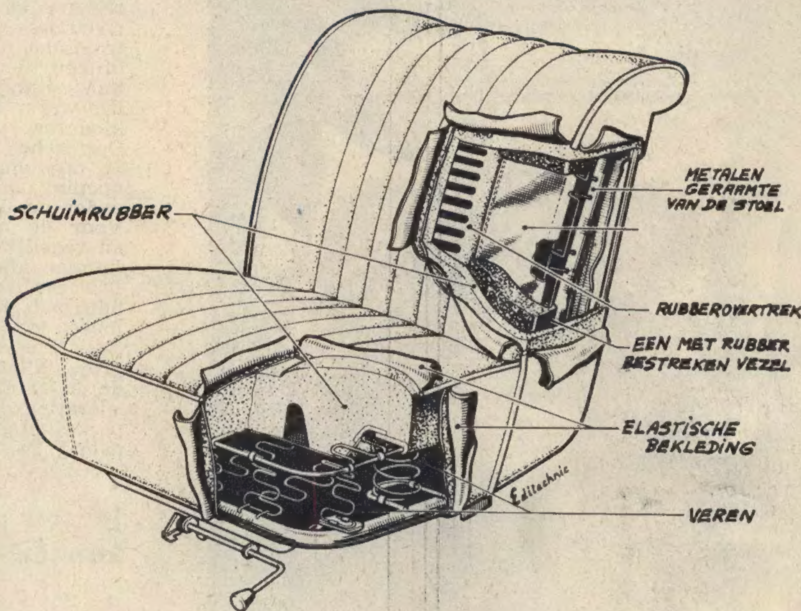
Het nieuwe ventilatie-systeem, dat in alle R.4's ingebouwd werd.





Ook iets voor de dames : de deur gaat open door gewoon op dat platte handvat te duwen. Je ziet, heel eenvoudig, maar zeer efficiënt.

Op deze tekening kun je duidelijk zien, waarom je in de R.8 zo heerlijk zit.



Het nieuwe pakje van Rambler Classic 6

KORTGELEDEN heb ik de gelegenheid gehad een proefritje te maken met de nieuwe Rambler. Deze wagen wordt in de Renault fabrieken te Haren (bij Brussel) gemonteerd.

Veel is overgenomen van het model 1962, maar aan de steunpunten van de motor, de remmen en vooral aan de carrosserie zijn verschillende verbeteringen aangebracht.

De carrosserie is langer en lager geworden, de wielbasis is vergroot, waardoor de wegligging een stuk beter is geworden.

Bovendien ziet het geheel er aantrekkelijker uit. Aan de motor zelf werd niets veranderd, wel is het motorblok anders geplaatst, waardoor geen trillingen doordringen in de carrosserie.

Voor het schakelen kan men kiezen tussen een droge plaatkoppeling met een versnellingsbak, of een volautomatische Borg-Warner installatie.

Op de voorwielen zijn dezelfde remmen gemonteerd als op de Amerikaanse V8-modellen. Verder is er een dubbele hoofdcylinder met afzonderlijke remcircuits voor en achter en een remdrukbegrenzer, waardoor het blokkeren van de achterwielen wordt voorkomen.

Bij de standaarduitrusting worden ook de verwarming, de voorruitsproeiers en een vrij compleet instrumentenbord geleverd.

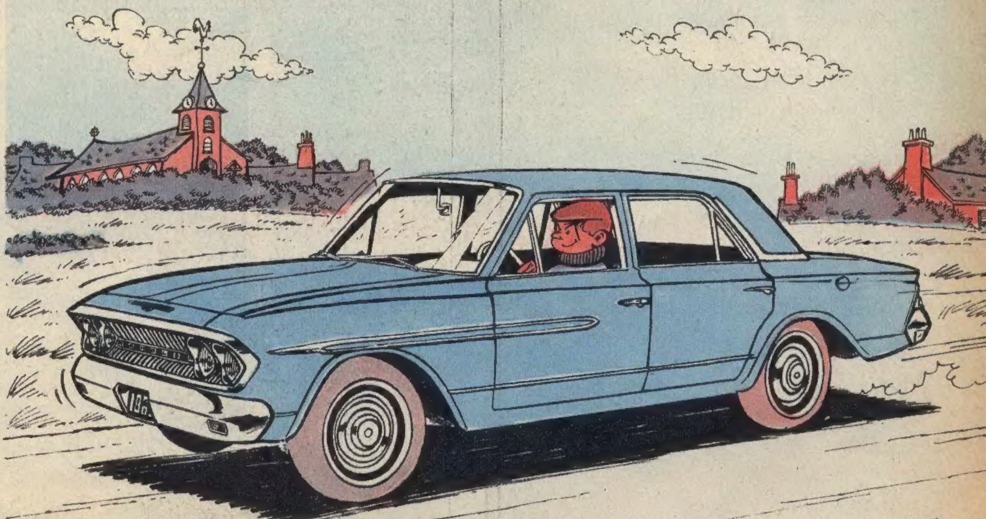
Technische bijzonderheden

MOTOR

Het is een viertakt zes-cylinder.
De motor wordt met een vloeistof gekoeld, waar altijd anti-vries inzit.
Het cylinderblok is van aluminium, bekleed met staal.
De cylinderinhoud is 3.205 cc en kan een maximum vermogen van 138 PK bij 4.500 omwentelingen per minuut ontwikkelen.
Maximumkoppel bij 1800 t.m.

VERSNELLINGSBAK

De wagen kan als een drieversnellingswagen geleverd worden met versnellingsbak, al dan niet met overdrive, maar ook kan er een volautomatische « Flash-o-Matic » ingebouwd worden.



HET LAND VAN

De « Floating Market »

De Me-nam, de belangrijkste rivier stroomt langs Bangkok. Alle toeristen gaan daar een tochtje op maken in grote snelle boten. Het is altijd heel druk op de rivier, want Bangkok is de belangrijkste haven van het land en van zee uit kunnen tamelijk grote schepen de rivier opvaren tot in de haven van Bangkok.
Een keer in het jaar kan je de prachtige met vergulde drakenkoppen versierde koninklijke barken zien, voortbewogen door veertig roeiers in kostbare gewaden.
Verder het land in splitst de Me-nam zich in veel andere rivieren en riviertjes. Hoe verder je doorvaart, hoe smaller de riviertjes worden. Je ziet dan aan weerszijden een dichte tropische plantengroei. Soms wordt al dat groen even onderbroken door een paar dicht bij elkaar gebouwde houten huisjes met een houten bordes en een paar treden, die naar het water leiden. Op dit bordes koken de vrouwen, spelen de kinderen en wassen zich in het water van de rivier.
Ook is het de aanlegsteiger voor de prauwen.
In deze huisjes zijn deuren en ramen vaak alleen maar een opening, die niet afgesloten kan worden. Er zijn geen dieven onder de Thailanders ! Hun grote deugd is de eerlijkheid.
Voor de oeverbewoners betekent de rivier stromend water en tegelijkertijd is het een belangrijke verkeersweg, want ze kunnen alleen maar met de prauw weg...
Die prauwen zijn vaak heel klein. Sommige hebben een halfrond dak van gegolfd plaatijzer en hiermee worden de meest uiteenlopende zaken vervoerd. Ik heb al gezegd, dat het druk is op de rivier, maar op sommige dagen is de drukte extra groot. Allerlei prauwen boordevol groenten en fruit komen dan de rivier af naar Bangkok. En daar zien we dan de beroemde « floating market », de drijvende markt, waar kopers en verkopers ijverig diskuteren over de prijs en waar een gezellige sfeer heerst. Zelfs de toeristen raken hier in een gezellige stemming.

Je zou ook een tijdje monnik kunnen worden !

Soms zul je op zo'n prauw ook ineens een paar mannen in saffraangele gewaden zien. Dat zijn monniken, die voedsel gaan halen. De vreemdeling zal zich steeds weer verbazen over het groot aantal monniken dat hij in Bangkok ontmoet. Dat komt omdat iedereen wie er zin in heeft, monnik kan worden. Hij hoeft alleen maar te gehoorzamen aan de geestelijke en materiële regels van de orde. Als hij lust heeft na een tijdje zijn monnikspij af te leggen, kan dat gerust.
In de kloosters, meestal prachtige gebouwen, leiden de monniken, bonzen genaamd, een heel rustig leven. De jongeren studeren er. De ouderen mediteren en wandelen en tijdens de gebedsuren bidden ze allemaal samen. Je kunt wel begrijpen, dat een Thailander, die zonder werk zit, vaak een tijdje monnik wordt, tot hij iets beters vindt !
Eén ding is echter heel vervelend, ze mogen 's middags absoluut niets eten, maar daar hebben ze toch wel iets op gevonden : ze staan heel vroeg op... en gaan ook heel vroeg naar bed '



▲ Een van de ingangen van de Wat Po tempel. De daken zijn belegd met rode en groene pannen.

De kinderen in Thailand zijn heel gelukkig en erg vertroeteld. Ze doen een beetje wat ze willen. ▼





Een stukje van de schilderachtige drijvende markt.

DE RIVER KWAI

VERVOLG VAN PAGINA 44

De prachtige tempels van Boeddha

De bonzen zijn boeddhistische monniken. Thailand heette vroeger Siam, en is het land van het Boeddhisme bij uitstek. Deze godsdienst, die eigenlijk meer een soort filosofie is, is o.m. ook verspreid in Birma, Cambodja, Laos, Vietnam, Nepal en Tibet.

Boeddha (betekent « de Verlichte ») is geen god. Hij werd geboren in 563 v. Chr. en leidde een weelderig leven aan het hof. Op een dag zag hij een grijsaard, een zieke, een lijk en een bedelmonnik. Hij kwam hier zo van onder de indruk, dat hij alles verliet om de waarheid te zoeken. Door mediteren kwam hij tot het ware inzicht en zijn hele verdere leven trok hij rond en predikte « het verlossend inzicht ».

In Thailand zijn enorm veel tempels ter ere van Boeddha gebouwd, vooral de stupa's: koepelvormige tempels, waarin volgens de overlevering de as van Boeddha, die na zijn dood in 483 v. Chr. gecremeerd werd, bewaard wordt.

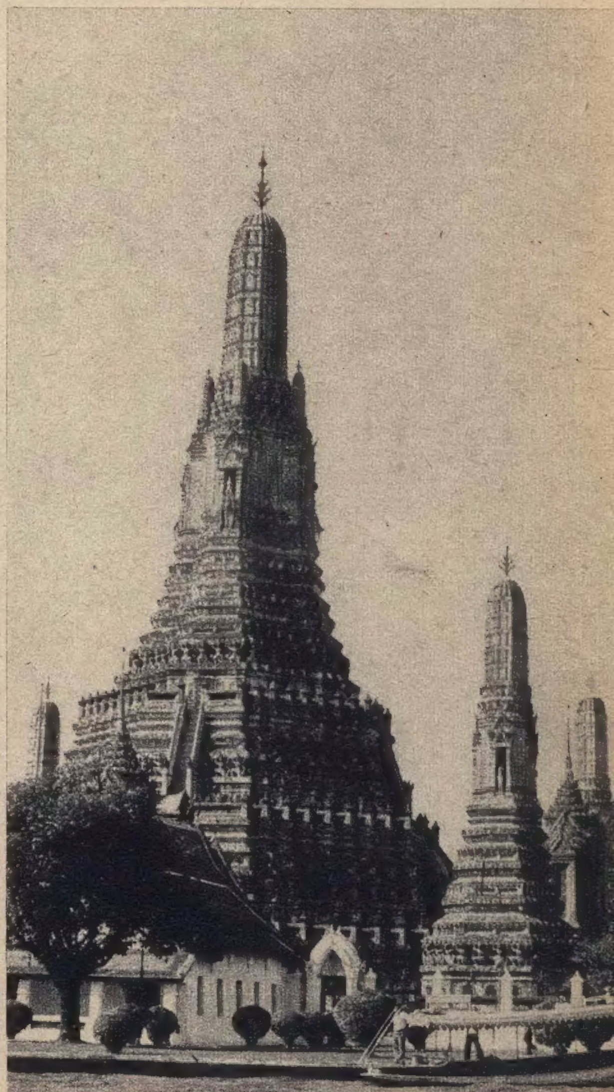
Andere tempels, waarin zijn beeltenis vereerd wordt, zijn prachtige kostbare veelkleurige gebouwen met typische daken, bestaande uit over elkaar geplaatste delen. Op de hoeken staan gebeeldhouwde ringslangen, die woedend hun kop oprichten om Boeddha te beschermen.

Op een wandeling langs al die prachtige tempels in Bangkok, zie je zoveel moois, zoveel prachtige kleuren en zo'n enorme rijkdom, dat je denkt in een sprookjesland te zijn. En dan is er altijd een stralende zon. Ja, de Thailanders hebben het wel getroffen.

N. B. — De « beruchte » brug over de Kwai-rivier werd door de Japanners gebouwd, om het treinverkeer over de rivier mogelijk te maken. De Thailanders zijn erg vredelievend en hadden met de Japanners een verdrag afgesloten en hun vrije doortocht verleend. Maar als je een bezoek brengt aan de plek waar de overblijfselen van de brug nog te zien zijn, en bijna 8.000 graven ziet van de gevangenen, die daar omgekomen zijn, heb je heus geen zin meer om het bekende lied uit de film te zingen!



Een koninklijke bark op een feestdag.



De Wat Arun tempel, gebouwd in de vorm van een reusachtige stupa, op de oever van de Me-nam.



TON en TINNEKE

WAAR IS DAT DING ?

door Attanasio









